Troçki ve Troçkizm Üzerine

Erdogan A

TROÇKİ

VE

TROÇKİZM

ÜZERİNE

LEV KAMENEV

Çeviri, Erdoğan A

İçindekiler

Giriş	P2
1917 Devriminden önce Troçkizm ve Parti	P7
Birinci Devrim Dönemi (1905)	P11
Karşı Devrim Dönemi	P16
Savaş Dönemi	P43
Troçki Partiye Katılıyor	P50
Troçki, Kendisi ve Lenin hakkında	P55
Troçki Partide. Hatalarımız. Troçkiye göre Ekim	P71
Troçki kendisi ve Lenin Üzerine Tekrar Yazıyor	P78
Troçkizme Karşı Leninizm	P85

Giriş

[Aşağıdaki, Moskova Komitesinin aktif Parti görevlileri tarafından büyütülen18 Kasım'da düzenlediği oturumda, ve 19 Kasım'da Sendikalar Konseyi'nin Komünist kesiminin oturumu sırasında ve 21 Kasım'da askeri görevlilerin konferansında tekrarlanan konuşmanın yazılı bir versiyonudur. LK]

Yoldaşlar! Konuşmamın konusu, Ekim devriminin yedinci yıl dönümü arifesinde yayınlanan ve yazarı tarafından "Ekim Dersleri" başlığı verilen Yoldaş Troçki'nin son makalesi olacak.

Troçki, Partiye oldukça sık kitap sunar. Gerçi çoğunda Bolşevizm'den, Partimizin resmi ideolojisinden çeşitli sapmalar bulmak zor olmasa da, şimdiye kadar bu kitaplara çok dikkat etmenin gerekli olduğunu düşünmemiştik. Ancak Troçki yoldaşın son yayını için "Ekim Dersleri" temasını seçtiği için, bu kitaba özel bir dikkat gösterilmeli ve ayrıntılı bir incelemeye tabi tutulmalı.

Partimizin bütünü, bütün Komünist Enternasyonal, tüm uluslararası İşçi Hareketi ve tüm emekçi gençlik, Ekim Devrimi tarafından verilen dersleri öğreniyor ve öğrenmeye devam edecek, bu derslerin yorumunu şu veya bu yazarın özel ilişkisi olarak değerlendirmek mümkün değildir. "Ekim Dersleri" nin Parti'ye uygun gibi güründüğü, Merkez Komitesinin'nin ve Partimizin - ki bu bir sır değil - Komintern'in önde gelen Partisi

siyasi bürosunun bir üyesi tarafından yazıldığı için, o zaman, sadece genç üyelerimiz tarafından değil, aynı zamanda bütün Komintern tarafından da ders kitabı olarak kabul edilen bu tür açıklamaların, bu tür "ders" lerin tehlikesiyle karşı karşıya olduğumuz net bir şekilde ortadadır. Ve Yoldaş Troçki'nin çalışmasının üstlendiği biçim, Komintern için bir ders kitabı olmayı hedeflediğini gösteriyor.

Makaleyi okuyan herkes, bunun sadece Partimize değil, uluslararası proletaryaya ve tüm ülkelerin Komünist Partilerine de hitap ettiğini görmek zorundadır. Ve bu nedenle, sorun özel görüş sorunu değil, ama bütün Partiyi ilgilendiren siyasi bir çatışmadır. Eğer herhangi bir yoldaş, yoldaş Troçki'nin kitabının yol açtığı çatışmanın sadece Troçki, Bucharin, Zinovyev, Stalin ve Kamenev arasındaki bir çatışma olduğunu, aydınlar arasındaki görüş farkı olduğunu savunacak olursa, bu yoldaşlar, Partinin gerçek çıkarlarını kavrayamadıklarını kanıtlarlar. Böyle bir görüşe sahip olan yoldaşlar bunu ancak Parti çatışmalarını, "Aydınlar kendi aralarında kavga ediyorlar, ancak bizimle hiçbir ilgisi yok" sloganını temel alarak bir üçüncü grup oluşturmak amacıyla kullanmak istediklerinden yapabilirler.

Hiç kimsenin bu çatışmada kenarda kalmaya hakkı yoktur. Bu sorun, iç yaşamımızın ve Komintern'in yaşamının en geniş kapsamlı sorularından birisiyle ilgilidir. Sorun şudur: Parti,

proletaryanın Yoldaş Troçki'nin kitabının öğrettiği dersleri kabul etmesini önerebilir mi, yoksa proletaryayı “Ekim Dersleri” nin öğretilerine karşı uyarmak için otoritesinin tamamını kullanmalı mı?

Yoldaş Troçki'nin bu makalesi ile uzun bir tartışmaya girmek istemiyorum. Yoldaş Troçki mükemmel bir yazardır ve yetenekli kalemi Parti için değerli bir hizmet vermiştir. Fakat burada, Partiye düşman olan çıkarlara hizmet veriyor, burada Bolşevizme hizmet etmiyor, tam tersine -hem proleter devrimin ideolojisini somutlaştıran ve hemde proletaryanın savaş gücünü örgütleyen Bolşevizmi - Bolşevizmi parçalamak ve gözden düşürmek isteyenlere hizmet ediyor.

Ve Yoldaş Troçki, bunu Şubat ayından Ekim ayına kadar olan olayların tamamının abartılı sanatsal, ama temelde yanlış ve yanlış bir açıklamayla yapıyor. Partinin bu dönemin olaylarına katılan ve Ekim devrimine kadar uzanan mücadelede bizzat yer alan kişiler arasında birtakım yazarlara çağrı yapacağından ve bunların, bu dönemde Partimizin tarihindeki belirleyici anlara atıfta bulunarak Yoldaş Troçki'nin çeşitli yanlış açıklamlarını çürüteceğinden hiç şüphem yok.

Nisan gösterisi yanlış tanıtılıyor, Nisan konferansı yanlış tanıtılıyor, Haziran ve Temmuz ayındaki olaylar yanlış tanıtılıyor, ön parlamento ile ilgili olaylar yanlış tanıtılıyor ve son

olarak Ekim ayında olayların aldığı yön yanlış tanıtılıyor. Burada tarihsel gerçeğin yeniden yapılanması için gerekli detaylar veya yoldaş Troçki'nin iddialarının belgesel kanıtlarla karşı karşıya getirmek üzerinde durmayacağım. Burada ele almak istediğim, Yoldaş Troçki'nin benimsediği tutumun sosyal ve siyasi olarak önemi ile ilgili genel soru ve Yoldaş Troçki'nin daha önceki pozisyonlarının ışığı altında ele alındığında bu tutumun önemi ve Yoldaş Troçki tarafından oynanan rolüdür.

Kolayca anlaşılabilir nedenlerden ötürü bu sorunu şimdiye kadar ortaya koymaktan kaçındık. Fakat artık bundan kaçınamayız, çünkü yoldaş Troçki, Ekim'in sorununu gündeme getirirken, Partimizin ve Lenin'in Ekim devriminin belirleyici ideolojisinin yaratılmasındaki rolü sorununda, Bolşevik Parti tarihi boyunca Troçki Yoldaş tarafından kabul edilen tüm açılardan ortaya çıkan sorunlarla hesaplaşmaya bizi kendisi zorlamıştır.

Bu nedenle Troçkizm ve Bolşevizmin somut sorunuyla hesaplaşmak mecburiyetindeyim ve bunu yaparken Yoldaş Troçki'nin en son ifadesine yalnızca Yoldaş Troçki'nin takip ettiği genel çizginin en açık ve açıklayıcı örneklerinden biri olarak atıfta bulunuyorum.

Her şeyden önce kendimize sormalıyız: Herhangi bir genel çizgi gerçekten var mı? “Troçkizm” teriminden ne anlıyoruz? Bu, yoldaş Troçki'nin kişiliğinin mi, yoksa genel olarak ve son yirmi yıl boyunca Rusya'daki İşçi Hareketi tarihine ilişkin kişisel olgularla hiç bir şekilde ilgili değil mi?

Burada neyle hesaplaşacağız? Bir kişilikle, bir bireyselliklemi yoksa, küçük burjuva bir ülkede işçi hareketinin evriminin genel koşullarında ortaya çıkan bir eğilimin bazı genellemesi ile mi?

Tesadüfen ortaya çıkan bir olguyla mı, yoksa unutamayacağımız bir geçmişe dayanan bir olguyla mı? Bu soruyu cevaplamak için Lenin yoldaşın eserlerine bakacak olursanız, Şubat devrimi zamanına kadar ve yine kısa bir kesinti ile 1918 yılından sonra, Lenin Yoldaşın kaleminden Troçkizmin sistematik olarak ele alınmadığı bir eserin nadiren çıktığını göreceksiniz. Neden?

1917 Devriminden önce Troçkizm ve Parti

Partimiz kapitalist olarak geri küçük burjuva bir ülkede doğmuştur. Bizim proletaryamız, Avrupa'daki diğer proleterlerden daha geri koşullar altında var olmuştur. Proleterya dan daha çok etrafı tarımsal ve küçük-burjuva unsurlarla çevriliydi. Ve proletaryanın Çarlık despotizminin tam ortasında, bütün uluslararası işçi hareketine önderlik edecek bir Partiyi oluşturup bir araya getirmeyi nasıl başardığı sorusu, bu soru, Parti için gerekli olan öz-bilginin asıl sorusudur.

Doğuşumuz ve gelişmemizle ilgili bu soru, Parti'nin kendi içinde sıkça gündeme gelmiştir ve Parti, Rusya'nın proletaryasının (eski sözcüğü kullanarak), geri bir tarım ülkesinde ve Çarın despotizmi altında, neden ve ne şekilde günümüzde bütün uluslararası proletaryanın, kapitalizmde daha da gelişmiş ve ekonomide Rusya'dan çok daha fazla gelişmiş ülkelerin proletaryasının rehber yıldızı olan Leninizmin yaratılmasını sağlamış olduğunu açıkça ortaya koymuştur. Bir şey kesin: Bu şartlar altında, devrimci proletaryanın partisi olan Bolşevik Partisi, işçi sınıfını kontrolü altına almaya çalışan küçük burjuva unsuruna karşı sürekli, sistematik ve durmadan mücadele biçiminde ortaya çıkabilirdi. Bolşevizm, en derin özünde, burjuvazinin proletaryada yürüttüğü her etkiye karşı kesintisiz

ve sürekli bir mücadelenin ortasında ortaya çıktığı, büyüdüğü ve sağlam bir temel oluşturduğuna dair bir mücadeleye işaret eder.

Burjuvazinin proletaryayı etkileme politikasının en yoğun ifadesi Menşevizm tarafından sağlandı. Bolşevizm tarihinin otuz yılı, Menşevizme karşı otuz yıllık mücadelenin tarihidir. Leninizm, proletaryanın burjuvaziye karşı mücadelesinin öğretisidir. Tam da bu nedenle Leninizm, aynı zamanda Menşevizme karşı mücadelenin öğretisidir.

Burjuvazinin proletarya üzerinde etkisini uyguladığı biçimler, tarihsel dönemin değişmesiyle değişmiştir. Ve Menşevizmin biçimleri ve yöntemleri buna göre değişmiştir. Değişmeden kalan Menşevizme karşı "acımasız" Leninist mücadele, her değişen biçimde Menşevizmin gerçek karakterini ayırt etmede ve Bolşevik ideoloji ve Bolşevik Partisisinin gelişimine Menşevizmin temel düşmanlığını tanıyan Lenin'in yeteneğidir. Herkes bunu bilir veya en azından herkesin bunu bilmesi gerektiği varsayılabilir. Herkes, Bolşevizmin, Menşevizme karşı sistematik bir mücadeleye işaret ettiğini tam olarak bilmeyenlerin, Bolşevizmden, ne olursa olsun, hiçbir şey anlamadığını, Bolşevizmin muzaffer olmasının nedenlerini anlamadığını idrak eder.

Ancak, yakın zamana kadar herkesin bilmesi zorunlu olduğu varsayılmış olsa da, tam olarak Leninizm'in Menşevizme karşı

sürekli ve sistematik bir mücadele içinde doğduğu, büyüdüğü ve zafer kazandığı gibi. Troçkizme karşı sistematik mücadele içinde doğduğu, büyüdüğü ve zafer kazandığını herkes bilmez.

Neden? Çünkü Troçkizm, Partimizin, proletaryanın burjuvaziye karşı belirleyici sınıf mücadelesi için hazırlandığı ve Leninizmin Proleter devriminin öğretim kaynağı olduğu ve devrimin önderi olarak partiyi bir araya getirdiği bir dönem boyunca — bu süre boyunca Troçkizm, Menşevizmin bir maskelemesi, Menşevizmin üzerinin cilalanması ve Menşevizmin bir ajanı rolünden başka bir rol oynamadı.

Partinin tarihini, Lenin'in eserlerinde, Partinin eserlerinde inceleyen herkes - ve biz hiç bir zaman, Partinin tarihi ve devrimi hakkında ya da maddi bakımdan ve çıkarılacak sonuçlar açısından,ondan daha zengin olan daha iyi ve derin bir ders kitabına sahip değiliz - kaçınılmaz olarak, Parti ve devrim için yaptığı mücadelenin ve Menşeviki'ye karşı mücadelesinin bütün süreci boyunca, Lenin'in Troçki'yi (onun takip ettiği çizgiyi bütünlük içinde ele alarak ve onun farklı pratiklerinden) özellikle Menşevizmin bir ajanı olarak, Menşevizmin hizmetçisi olarak, bunda etkisi veya işçi sınıfının şu veya bu bölümünü kazanma amacıyla Menşevizm tarafından kullanılan bir araç olarak gördüğüne ikna olacaktır.

Lenin'e göre Troçki ve Troçkizm, tesadüfi değil onun karakteristiği idi. Bu işçi sınıfının kendi Partisini yaratırken mücadele etmek zorunda kaldığı, diğer birçok gruba ve alt gruplara, fraksiyonlara ve alt fraksiyonlara bütün ve yarı eğilimlere, burjuvazinin gerçekten proleter Parti'ye düşmanlığı gibi diğer olgulara uyguladığı baskının sonucuydu.

Lenin'e göre Troçki, 1903 yılından sonra kişi olarak tamamen ilgi çekmeyen biriydi.

Lenin ve Parti için, Troçki Bolşevik Parti'nin oluşumuna ve Bolşevik ideolojinin gelişmesine, proleter devrim ideolojisine ve Bolşevist proleter örgütlenmeye karşı akan bu tarihi akıntılardan birinin tipik şekillenmesiydi.

Lenin'e göre Troçki, proletaryaya düşman bir unsurun, bazen yetenekler gösteren bir unsurun, sonra yine basitce belirli sosyal olguların somutlaşmış örneğini oluşturuyordu.

Bolşevik karşıtı bir akım olarak Troçkizme karşı bu sistematik mücadele, Lenin'in eserlerinin Troçki'nin Partimize katıldığı zamana kadar her bir bölümünde bulunur. Bu noktada, bu mücadelenin başka bir biçimde devam etmesini takip eden, bir kesinti var.

Birinci Devrim Dönemi (1905)

İkinci Parti Kongresi'ne, Bolşevik ile Menşevik arasındaki bölünmeye kadar, Yoldaş Troçki, Martov, Potressov ve diğer Menşevikler gibi Leninist İskra için çalıştı. Yoldaş Troçki'nin Lenin'in planlarını yerine getirme konusundaki gayreti, Parti Kongresi'nin ilk toplantılarında "Lenin'in çomağı" takma adını almasına bile yol açtı. Onurlu bir rol! Ancak Yoldaş Troçki'nin siyasi tarihi için bu rol, Menşevikler in bu aynı Kongre'nin devamındaki oturumlarında ortaya çıkmasının ardından Troçkinin hemen rolünü değiştirmesi gerçeğinden daha az karakteristiktir.

Menshevikler ve Bolşevikler arasında örgütsel kopma Partisi Merkez Komitesi seçimleri konusunda Parti Kongresi'nde gerçekleşti.

Merkez Komitesi üyeliğine üç üyenin seçilmesi gerekiyordu. Menhevik ve Bolşevik'ler iki üye ile ilgili olarak anlaşma içindelerdi. Menşevikler, dünkü "Lenin'in çomağını" (Troçkiyi) üçüncü üye olarak istediler, ancak Lenin her ne pahasına olursa olsun buna karşıydı. Menshevikler de ne pahasına olursa olsun bundan vazgeçmediler. Lenin ve Martov'un "çomağın" "Lenin" de olduğu yönünde olduğu doğru bir tahmin yapış olmaları muhtemeldir. Lenin Kongrede çoğunluğa sahipti ve Troçki seçilmedi. Bunun üzerine Yoldaş Troçki, Martov, Dan, Axelrod

ve diğerleri ile işbirliği yaparak, Menşevik fraksiyonunu oluşturdu, Parti Kongresi'nin kararlarını bozdu, Lenin'in önderliğindeki Partinin merkezi otoritelerine karşı boykota önderlik etti, ve Lenine karşı siyasi bir broşür yazdı - Lenin'in bütün siyasetinin sadece "diktatör görevine bir aday" ın iktidar açgözlülüğü olarak tanımlandığı, Menşevik edebiyatının en kibirli ve saldırgan yapımlardan biri. Martov Dan ve diğerleri liderliğindeki bütün Menshevik grubu, bu broşürü mümkün olan en uzak yerlere kadar propoganda yapmak için yayınlanmasını önerdiler. Bu, Menşevizm tarihinin ve Partideki Yoldaş Troçki'nin tarihinin başlangıcıydı.

Artık Martov ve Axelrod'un kılıcı haline gelen Troçki, Lenin'in gözünde siyasi bir figür olarak tüm ilgisini kaybetti. Lenin, Menşevikler, Plekanov, Martov, Axelrod, Martinov ile uzun ve sistematik çatışmalara girdi; işçilere onların bakış açılarını açıkladı ve teşhir etti; ancak onların meslektaşları Troçki ile çekişmelerle zaman kaybetmeyi gereksiz buldu.

"Plehanov'la tartışmaya girilmeli, Martov'un argümanları reddedilmeli ve aşırı oportünist Martinov'a karşı tartışmaya girebiliriz, ancak Troçki'yle tartışmayla zaman kaybetmeye değmez" - böyle demişti Lenin, işçi yoldaşlarına o zaman.

Ancak, 1905 yazında, Yoldaş Troçki, Parvus'un "sürekli devrim" konusundaki fikirlerini kendi ifadelerinde sunarak Menşevist

bataklıktan çıkarmaya çalıştığında, Lenin Parvus tarafından ortaya atılan fikirler ve sloganlar hakkında detaylı bir tartışmaya girdi ve bunları reddetdi. Troçki'nin broşürüne atıfta bulunarak, sadece "devrimci sosyal demokrat" Parvus'un "Troçki ile" ve onun "Devrimci lafazanlıkları" ile hemfikir olmasının mümkün olmadığını düşündüğü için üzüntüsünü dile getirdi. Lenin in, Yoldaş Troçki ve onun "orijinal" teorisi hakkında söyleyecek başka hiç bir sözü olmadı. (Bkz. Lenin, komple eserler, Rusça baskı, cilt 7, s. 130.)

Ve şimdi yoldaş Troçki devrimci geçmişinin sertifikası olarak Parti'nin önüne tamda bu broşürü koymaya çalışıyor ve Lenin'in sadece Troçki'nin broşürünün bakış açısını paylaştığı derecede doğru olduğunu anıtlamaya çalışıyor. Bununla daha sonra detaylı olarak ilgileneceğiz.

İlk devrimin bütün sürecinde, işçi kitleleri ilk defa pratikte Rus devriminin çeşitli teorilerini ve onların sonuçta ortaya çıkan taktik yöntemlerini deneme fırsatına sahip olduğunda ve Lenin, umutsuz savaşta Bolşevik devrim planını savunduğunda, bir defa bile Troçki'nin ilkelerinin karakterizasyonuna, ya da "devrimci lafızların" tanımlanmasına bir şey eklemenin gerekli olduğunu düşünmemişti.

Lenin "sürekli devrim" üzerine Troçki'nin "Sol lafazanlıkları" işçi hareketi devriminin aldığı yön üzerine kesinlikle herhangi

bir etkisi olmayacağını biliyordu, ve Troçki'nin Menşevik örgütde kalmasını, Menşevist merkez organında işbirliği yapmasını, ve Menşeviklerle siyasi işbirliği yapmasını hiç bir şekilde engellemeyecekti. Lenin, insanları, partileri ve fraksiyonları, sözlerine göre değil, pratiklerine göre yargılama Marksist alışkanlığına sahipti.

Proletaryaya arenada ilk kez kitlesel güç olarak görünme ve sınıf politikasını ve diğer sınıflarla ilişkilerini gerçek eylemle ifade etme fırsatını veren birinci devrimin (1905- 1907) tüm sürecinde, sadece iki taktik arasında keskin bir mücadele vardı, sadece iki siyasi eğilim arasında, sadece Rus devriminin iki şeması arasında , köylülüğü küçük gören ya da ihmal eden ve işçi sınıfı ile burjuvazi arasında bir anlayışı (anlaşmayı) amaçlayan Menşevizm ile, köylülüğü hem Çarlığa karşı mücadelede, hem de köylü ve proleteryanın diktatörlüğü adına burjuvaziye karşı mücadelesinde işçi sınıfını destekleme çağrısı yapan Bolşevizm arasında.

İlk devrim sırasında Bolşevikler ile Menşevikler arasındaki bu mücadele, esas olarak devrimin üstleneceği yöne giden bir mücadele, aynı zamanda ilk devrimin tamamıyle kendisini ve mücadelenin tüm unsurlarını içerdi, ve 1917'de ikinci devrimde sona erdi.

Parvus -Troçki teorisi, birinci ya da ikinci devrimde hiçbir rol oynamadı. Lenin'in de öngördüğü gibi boş bir lafız olarak kaldı ve sınıf mücadelesinin yürüttüğü asıl gidişatla hiçbir ilgisi yoktu.

Parvus -Troçki teorisi, gerçek mücadelenin yaşayan olaylarında değil, sadece eski Menşevist gazetelerin tozlu dosyalarında kaldı. Bu nedenle, Lenin, devrim sırasında, bu teorinin reddedilmesinde hiçbir zaman bir kelime sarf etmedi.

Karşı Devrim Dönemi

Devrimin gel-gitleri tükendi. Parti, karşı devrim atmosferinde zor ve sıkıcı çalışmalar için yeniden örgütlendi. “Sol lafızlar” tamamen etkisini kaybetti. Yeni taktiklerin temelleri atılmalı ve proletaryanın devrimci taktiklerini ve yasa dışı örgütlerinin ilkelerini - proleteryanın devrimci taktiklerinin ve onların yasa dışı örgütünün ilkeleri - proleter örgütlerin yıkılması, kıyamet alemleri, işçi sınıfındaki bitkinlik atmosferi ve devrimin başarısızlığında ihanetci ve sinsi keyiflerden, karşı-devrim katliamlardan kurtarmak için her türlü çabayı göstermek gerekiyordu. Tüm Menşevikler tarafından ezilen ve alaya alınan İşçi sınıfının devrimci siyasetinin bayrağının savunulması gerekiyordu. Şu anda, devrimin ezilmesiyle Bolşeviklere karşı yaratılan bütün atmosferin etkili olduğu ve tüm Menşevist taraflara ve tasfiyeci eğilimlere yardımlar sağlandığı (Parti ve devrim açısından ikiside tasfiyeci) Bolşevik Parti için en zor anda - şu anda, yükselen devrim döneminde Parvus ile bir araya gelip “diğerlerinden kesinlikle daha fazla devrimci olmak” isteyen yoldaş Troçki, açıkça Bolşeviklerin yardımına koşmalıydı. En azından bu, 1905'ten 1907'ye kadar prensipte rakibimiz olan Plehanov'un aldığı tavırdı; eski devrimci kenara çekilemezdi ve genel mahkumiyet karşısında, proleter devrimcilerin Menşevik tasfiyecilerden genel bir ayrılığı olan “Genel Farklılaşma”

sloganı altında, Bolşeviklerle ile birlikte yan yana savaşa koştu. Troçki farklı davrandı.

Karşı devrimin başlamasının bu döneminde, Yoldaş Troçki, ilk kez Londra Partisi Kongresi'nde öne çıktı. Bu kongrede, Bolşevikler Menşevik tasfiyecilere karşı, özellikle de ikinci Duma'nın artık bizim iyi bildiğimiz Dan ve Zeretelli'nin önderlik ettiği tasfiyecilere karşı savaşıyordu. Bolşevikler, bu Duma grubunu, Menşevik bakış açısını temsil eden, Batı Avrupa sosyal-demokratik parlamenterizm yolunu izlemeye çalışan bir grup olarak eleştirdi. Bunun, işçi sınıfına karşı en zehirli ihanet meyvelerinin en verimli toprağı bulduğu bir sera olduğunu çok iyi biliyoruz. Bolşevikler, bu yönde atılan ilk adımı şiddetle eleştirdiler.

Şüphesizki, Yoldaş Troçki, Menşevik grubu Bolşevik saldırılarına karşı savundu. Lenin onun bakış açısını şöyle tanımladı:

> “Troçki Merkez adına konuştu; 'federasyonun' görüşlerini dile getirdi. (Federasyon, Partide bugüne kadar var olan en oportünist ve ilkesiz örgüt; onun ilke eksikliği, oportünizmden bile daha fazla karakteristiktir. Sanatkarların örgütlenmesiydi ve onların proleter olmayan ruhlarını yansıtıyordu). "Kabul edilemez bir karar taslağı" sunduğumuz için bize saldırdı. Gerçek bir

> bölünme ile bizi tehdit etti. Bu canavarca değil mi.? Bir sorunun böyle şekilde ortaya konulmasının mümkün olması gerçeği, kendi partimizin kendisine yabancı bir şey içerdiğini göstermektedir. . . Bu, ilkelere dayanan bir bakış açısı değildir, bu "Merkezin"- ve aynı zamanda doğal olarak onun savunucusu Troçki'nin- ilkesel karakterin yoksunluğudur." (Bkz. Lenin, toplu eserler, cilt. VIII., S. 387 ila 388.)

Lenin Yoldaş, Partimizin 1905'te kazandığı deneyimlerini özetlediği zamanda Yoldaş Troçki'nin bakış açısını karakterize etmek için eşit derecede sert terimler buldu ve bu temelde Partinin tüm geleceği için temelini oluşturdu. Bu dönemde Lenin tarafından söylenen sözler geleceğe ulaştı ve devamındaki on yıl boyunca Partimizde yoldaş Troçki'nin oynayacağı rolü öngördü.

Bu, Yoldaş Troçki'nin 1905 devriminden sonraki ilk pratiğiydi. Bu zamandan 1917 yılına kadar, Yoldaş Troçki, Bolşevik Partinin o zamanki mücadelesinde kendisini çelikleştiren, Bolşevikilere karşı hiç durmadan Menşeviklerin savunucusu olarak davrandı; ve Parti tarafından her zaman bir düşman olarak görülüyordu. Lenin'i biraz daha da yakından takip edelim ve bir Bolşevik Parti oluşturma sürecinde, yani proleter devrimin önderliği için teori ve örgütlenme oluşturma sürecinde, Yoldaş Troçki'nin oynadığı rolü nasıl karakterize ettiğini görelim.

Mayıs 1910. Bu, Bolşeviklerin, proletarya üzerindeki burjuva etkisinin destekçilerinden, proletaryanın üzerindeki burjuva etkisinin destekçilerinden, Martov ve Axelrod'un başkanlık ettiği Menşevik tasfiyecilerinden ve" devamları" Alexinsky liderliğindeki "Otsovitz" lerden resmi olarak ayrılma tarihidir.

Lenin şöyle yazıyor (Toplu Eserler, XI./2, sf. 49 ila 53):

> "Her ikisi de burjuva ideolojisine tabi olan ve her ikisi de Partiye eşit derecede düşman olan iki aşırı eğilimin temsilcileri, Bolşeviklere karşı mücadelelerinde birbirleriyle aynı fikirdeler. . . Troçki'nin önerdiği karar Axelrod ve Alexinsky'nin akımlarından sadece biçimsel olarak farklı. Onun terimleri aşırı derecede "temkinli" ve "süper tasfiyeci" bir adalet ifade etmeyi amaçlıyor. Ama gerçek anlamı nedir? 'Bolşevik liderler' her şey için suçlanmalı-bu 'tarih felsefesi' hiçbir şekilde Axelrod un ve Alexinsky nin felsefesinden farklı değil."

"Görmek zor değil" diye devam ediyor Lenin, "Troçki'nin kararlarının Axelrod ve Co ve Alexinsky ve Co tarafından kabul edilenle aynı bakış açısını savunmaya nasıl hizmet ettiğini, ne kadar boş, içi boş lafazanlık olduğunu görmek zor değil. İşte burada, Troçki ve Şürekasının uzlaşmacı tavrı arasındaki büyük ve derin fark yatıyor, gerçekte tasfiyecilerin ve Otsovistlerin en sadık hizmetkarları, ve Parti için daha tehlikeli kötülükleri

oluşturmaktalar. Bunlar gerçek karakterlerini zekice ve yapay ifadelerin arkasında ve görünüşte anti-tasfiyeci Parti yanlısı beyanlarla gizlemek konusunda yetenekliler. Partinin bütün tasfiyeciler ve Otzovistlerden temizlenmesini savunan gerçek parti bakış açısıyla aradaki fark burada.

Bolşevizmin ilkeleri için uzlaşmaz mücadele devam etti. Bolşevizmin bütün düşmanları elele verdi ve Bolşeviklere, Partiye ve merkezi otoritelere saldırdı. Bu mücadelenin önemi ve Troçki'nin içerisindeki rolü ile ilgilenen Lenin, 1910'un sonunda şöyle yazmıştır (XI / 2, s. 182, 183, 187):

> "Martov'un makalesi ve Troçki'nin kararı, Partiye karşı yönelik bazı pratik eylemlerle desteklendi. Martov'un makalesi, Menşeviklerin bizim Merkez Komitesinde bölünmeye neden olmak amacıyla yürüttüğü kampanyanın gizlenmesi için sadece edebi biçimdir. Troçki'nin kararı aynı Menşevik amacı izlemektedir; tasfiyeciler tarafından (Bolşevik) merkez otoritesinin yıkılması, ve bu şekilde bir örgüt olarak partinin imhasıdır. Bu Menşeviklerin ve Troçki'nin Parti karşıtı eylemlerinin sadece teşhiri yeterli değildir; bunlara karşı savaşmak gerekir."

Yoldaşlar, Partimizde birçok şeyin gerçekleştiğini ve genç yoldaşlarımız için yeni görünen şeylerin çoğunun, yaşlılar veya

Lenin'in çalışmalarını dikkatle inceleyen genç yoldaşlar için hiçbir zaman yeni olmadığını göreceksiniz. “Güneşin altında yeni bir şey yok.”

Lenin devam ediyor:

> “Biz, bu nedenle, tüm Parti adına, Troçki'nin Parti karşıtı bir politika yürüttüğünü, Parti'nin meşruluğunu baltaladığını ve bir maceracılığın ve bölücülüğün yoluna girdiğini ilan ediyoruz. . . Yoldaş Troçki bu (Parti karşıtı gruplar hakkında) tartışılmaz gerçek üzerine sessizliğini koruyor, çünkü onun politikasının asıl amacı gerçeğe tahammül edemez. Bu gerçek hedefler şunlardır: Parti karşıtı bir blok. Böyle bir blok Troçki tarafından destekleniyor ve örgütleniyor. . . . Troçki'nin bu bloğu desteklediğini söylemeye bile gerek yok, çünkü Parti karşıtı unsurlar ihtiyaç duydukları her şeyi elde ediyorlar: grupları için özgürlük, faaliyetlerinin yüceltilmesi ve gizlenmesi, işçi sınıfının önünde onları ustaca savunan avukatlık. Kelimenin tam anlamıyla 'temel ilkeler' bakış açısından bu bloğu maceracılık olarak görmemiz gerekir. Troçki, Menşevikler içinde olduğunu söyleme girişiminde bulunmuyor... Otsovistler içinde, gerçek Marksistler, sosyal demokrasinin yerleşik ilkelerinin gerçek savunucuları. Ama, tam da bu sürekli

> kaçınmak maceracının özelliğidir. Troçki'nin Potressov ve Vperjod'un etrafındaki grubu ("İleri") ile birlikte oluşturduğu blok, 'temel ilkeler' bakış açısından değerlendirildiğinde sadece bir maceradır. Bu öne sürüm Parti siyasetinin görevleri açısından daha az önemli değildir. . . Bir yılın deneyimi, gerçekte tam olarak Potressov grubu, tam da burjuvazi tarafından proletaryaya uygulanan etkiyi içeren Vperjod takımı olduğunu göstermiştir. . . Üçüncü ve son olarak, Troçki'nin politikası örgütsel anlamda bir maceradır. "1911

Parti ve fikirleri için mücadele devam etti. Troçki, Parti karşıtı politikasını sürdürdü. Lenin Troçkiyi karakterizasyonunu bütünledi. Haziran 1911'de Lenin şöyle yazıyor: (XI / 2, s. 322):

> "Tüm Bolşevikler artık daha da yakın toplanmalı, gruplarını güçlendirmeli, Parti çizgilerini daha da doğruluk ve netlikle belirlemeli, bütün dağınık kuvvetleri toplamalı ve RSDLP (Rusya Sosyal-Demokrat İşçi Partisi) nin proletaryaya burjuva etkisi destekçilerinin temizlenmesi için mücadeleyi ele almalı."

Ve hemen ekliyor:

> "Troçki gibi insanlar, RSDLP' üzerine şişirilmiş ifadeleriyle, RSDLP ile ortak olan hiçbir yanı olmayan

> tasfiyecilere secde etmesiyle "şimdi ki dönemin hastalığı" dır. Gerçekte, onlar Stolipin'in çizgileri üzerinde bir işçi partisi oluşturmak için hevesli olan tasfiyecilere teslim olmanın hamilleridir."

Birkaç ay geçtikten sonra, Lenin "tüm Parti örgütlerine, gruplarına ve çevrelerine" yönelik özel bir genelgede şöyle yazdı:

> "Troçki'nin küçük grubunun sözlerinde en karakteristik ve en genel olan bir özellikten bahsedelim: Taktikler ve Parti içindeki ilkeler hakkındaki görüş farklılıklarında, Troçki'nin cephaneliği yalnızca Partinin sol-kanatına karşı silah Böyle bir politikanın Golos taraftarlarının (Menşevist gazete, 'Ses') ve tüm diğerlerine farklı derecelerde oportünistlerin değirmenine öğütülecek tahıl olduğunu söylemeye gerek yok. " (XI / 2, s. 335 / 38.)

Troçki kendi politikasına devam etti ve Lenin Troçkinin karakterizasyonuna devam etti:

> "Gerçek tasfiyeciler kendilerini lafazanlıkların arkasına gizlemekte ve anti- tasfiyeciler, yani Bolşevikler tarafından yapılan çalışmaları engellemek için her türlü çabayı sarf etmektedirler. . . Troçki ve Troçkistler ve onun gibi oportünistler tüm tasfiyecilerden daha zararlıdır, çünkü ikna olmuş (kemikleşmiş) tasfiyeciler görüşlerini

açıkça ifade ederler ve işçilerin bu görüşlerin hatalarını fark etmeleri kolaydır. Ancak Troçki ve ona benzeyenler işçileri aldatırlar, kötülüğü gizlerler ve onun teşhirini ve onun düzeltilmesini imkansız hale getirirler. . Troçki'nin grubunu destekleyen herkes, tasfiyeci amacı gizleme politikasını, yalanlar politikasını ve işçilerin aldatılması politikasını destekler. Rusya'da Messers. Potressov ve Co.'nun tam eylem özgürlüğü ve yurt dışında 'devrimci' lafazanlıklarla" onların eylemlerinin gizlenmesi — bu, Troçki'nin politikasının temel karakteridir. ”(XI / 2, s. 359/60.)

Bu karakterleştirme: Sağ faaliyetlerin Sol sözde-devrimci lafazanlıklarla gizlenmesi, Lenin için Troçkizmin, kendisini yıldan yıla farklı ve ilerici biçimlerde tekrar ortaya çıkaran ayırt edici özelliğidir. Lenin hiçbir zaman bu özelliği Partiye en önemli ve en karakteristik ve aynı zamanda Troçkizmin en tehlikeli özelliği olarak göstermekten bıkmadı. Buradaki karakterizasyonu yazdıktan birkaç ay sonra Lenin Troçki' üzerine şöyle yazdı:

“Bu zavallı lafazanlık kahramanı tarafından küçük bir şey gözden kaçırıldı: Bir Sosyal demokrat (şu anki terminolojimizde bir Komünist), belirli bir anda, belirli bir ülkedeki karşı-devrimci, sözde sosyalizmin zararını

farketmediği sürece devrimci değildir, yani tasfiyeci ve Otsovist hedeflerinin Rusya'da zararlı olduğunu kabul edemediği sürece ve benzer anti-sosyal-demokratik eğilimlerle nasıl mücadele edeceğini bilmediği sürece", devrimci değildir.

Bundan birkaç ay sonra (Aralık 1911) Lenin şöyle yazdı:

> "Troçki, kendisini Parti ilkelerine sadık olarak adlandırıyor, ancak Rus sosyal demokrat örgütünün ezici çoğunluğu tarafından var olan Rus Parti merkezini neredeyse tamamen göz ardı ederek. . . Devrimci lafazanlık tasfiye eğilimini gizlemeye, haklı çıkarmaya ve böylece işçilerin bilincini şaşırtmaya hizmet eder. . . Tasfiyecilerin amaçlarını örtmek ve işçilerin gözlerine kum atmak Troçki'nin özel görevidir. . . Temel konuları Troçki ile tartışmak mümkün değildir, çünkü onun hiç bir görüşü yoktur. Sadece ikna olmuş tasfiyeciler ve otsovistler ile uğraşmak mümkündür; ancak her iki grubun hatalarını gizlemeye çalışan bir adamla tartışmaya girmeyi umursamıyoruz: onu sadece en tanımlamanın en kötü anlamında "diplomat" cı olarak teşhir ediyoruz. "(XI / 2, s. 446, 448.)

Burada alıntı yapılan Parti tarihî belgelerinin şimdi en uygun ve darkafalı bir tarzda örtbas edileceğini tahmin etmek zor değildir,

örneğin: “Öfke, yarışmanın sıcaklığı, tesadüfi çarpışmalar, vb.Yoldaş Troçki, Partiyi Troçkizm ve Bolşevizm arasındaki ilişkilerin tarihi ile meşgul etmeye zorladığı için - bu nedenle, Partinin Lenin'in söylemlerini ve sadece bir yıl için için değil, sadece herhangi bir soru ile ilgili olarak değil, aynı zamanda Partinin Troçkizm ile tanıştığından bu yana geçen on beş yıllık bir süre boyunca sistematik olarak Parti ile Troçkizm arasındaki ilişkilerin Lenin tarafından yapılan, karakterizasyonununu izlemeyi bir görev olarak kabul ediyorum.

Eğer Troçkizm ile Parti tarihinin her dönüm noktasında, sadece tek bir sorun da ya da tek bir olayda değil, sistematik olarak ortaya çıkarak, Partimiz arasında birkaç yıl boyunca kesin bir ilişki olduysa, o zaman en darkafalı ve mıymıntı zihniyet bile, bu durumu anlık öfke, kaza sonucu çatışmalar ve benzer şekilde yapılan atıflarla açıklayamaz. Eğer Lenin Troçkizm üzerine Partiyi aydınlatmak için on beş yıl boyunca devam etmişse ve onun karakterizasyonu Parti tarihinin her dönüm noktasında doğru olduğunu kanıtladıysa, devrimin gelgitinin tekrar mı yükseliyor, düşüyor mu, yükseliyor mu olduğunua bakmadan, o zaman bu kişisel görüşün bir düşmanlığı konusu değil, ama Troçkizmin sistematik olarak ortaya çıkan bir siyasi eğilimini temsil ettiği ve Bolşevizmin temelinin proleter Komünist devrimin teorisi ve pratiği olarak bu siyasi eğilime karşı

savaşarak inşa edilebileceğini en mıymıntı zihniyet bile kavrayabilir.

Yoldaş Troçki kendisini Rus işçilerine, yukarıda Lenin'in sözleriyle nitelendirdiğim bakış açısını savunmakla sınırlandırdı. Bolşeviklerin İkinci Enternasyonal'de aldıkları tavır iyi bilinmektedir. O zaman bile Bolşevikler, özellikle Lenin, İkinci Enternasyonal liderleri tarafından nefret edildi. O zamanlar bile, bu liderler Bolşevizmin ve özellikle de Lenin'in, onların ayağını kaydırmak için yeni bir güç oluşturduğunu hissettiler ve bu nedenle İkinci Enternasyonal basın organlarını, Bolşeviklere ve Bolşevizme karşı her türlü iftira için sayfalarını açtılar. Ancak, Lenin' bütün sürgün süresi boyunca, bütün devrim ve karşı-devrim dönemi boyunca, işçilere İkinci Enternasyonal'in basın organları kürsüsünden işçilere hitab etme ve Alman, Fransız veya Avusturyalı işçiler Bolşevizm hakkındaki gerçekleri söyleme, bunları anlatma fırsatını bir kez bile kaçırmadı.

Aslında, İkinci Enternasyonal tarafından boykot edildik. Ancak öte yandan, Lenin'in muhalifleri Martov, Dan ve Troçki'ye, görüşlerini ifade etmeleri için her türlü fırsat verildi ve bunlar, Lenin'e cevap vermesi için müsaade edilmeyeceğinden emin olduklarından, her türlü yalan ve iftirayı yurt dışına yayabildiler. Troçki, uluslararası işçi hareketi önünde Bolşevizmin

“felsefesini” şu şekilde koyma fırsatını yakaladı: Leninistler, hiçbir şeyden küçülmeyen bir adam, Lenin'in önderliğinde bir entelektüeller grubuydu, Rus proleter hareketini ellerinde belli belirsiz bir şekilde tutuyorlardı, nedeni de Rus proletaryasının sadece Bolşeviklere güvenmesini sağlayan cehalet ve geri kalmışlıktı. En önemli görev, Rusya proletaryasını bu grubun ve lideri Lenin'in hakimiyetinden kurtarmaktı.

Bu, Troçki yoldaşının o zaman Enternasyonal'e zorladığı Bolşevizm anlayışıdır. İşte bu Troçkinin Rusya'daki Parti İçi mücadelesinin tarihi zaferini, Bolşevikler ile Menşevikler arasındaki mücadelenin Avrupa'nın sosyalist işçilerine aktarma tarzıdır. Martov ve Troçki'nin gönderdiği makaleye atıfta bulunarak, bu konuda, bir sene sonra, 1911 yılında enternasyonale gönderilen makalesinde Lenin şunları yazdı:

> “Martov, Menşeviklerin görüşlerini ifade ediyor; Troçki, Mensheviklere sarılıyor ve özellikle şatafatlı ve içi boş sözlerin arkasına saklanıyor. Martov'a göre, 'Rus deneyimi', 'Blanquist' ve anarşist kültürsüzlüğün Marksist kültür üzerindeki zaferi kazandığını gösteriyordu (Menşevizme karşı Bolşevizm in olarak okuyun). Rus sosyal demokrasisi, 'genel Avrupalı' (yani, parlamenter) taktik yöntemlerinden farklı olarak çok şevkli bir şekilde Rus (yani, devrimci — LK) olmuştu.

> Troçki'nin aynı “Tarihsel felsefeyi” temsil ettiğini keşfediyoruz. “Mezhepsel ruh, entelektüel bireycilik, ideolojik fetişizm” ön plana çıkartılır. 'Politik olarak olgunlaşmamış proleterya üzerindeki nüfuz mücadelesi' - bu Troçki için konunun özüdür.”

Lenin, yoldaş Troçki'nin Alman işçilerine sunduğu görüşlerini açıkladıktan sonra şöyle devam eder:

> “Bolşevizm ile Menşevizm arasındaki mücadelenin olgunlaşmamış bir proletarya üzerindeki nüfuz mücadelesi olduğu teorisi hiçbir zaman yeni değildir. 1905 yılından bu yana liberal basın tarafından yayınlanan (eğer 1903'ten beri değilse) sayısız kitap, broşür ve makalede bunu buluruz. Martov ve Troçki, Alman yoldaşlarından önce Marksizmle süslenmiş liberal görüşler öne sürdüler. . .

Troçki' “Bolşevizm ve Menşevizmin proletarya içinde derin kökler oluşturduğuna inanmak "bir yanılsamadır"diyor. Bu, Troçki'mizin usta olduğu şafşatalı ama içi boş ifadelerinin tipik bir örneğidir. Bolşevizm ile Menşevizm arasındaki farklar, “proletaryanın derinliklerinde” değil, Rus devriminin ekonomik koşullarında yatar. Martov ve Troçki, bu koşulları görmezden gelerek, kendilerini Rusya'daki parti içi çatışmanın tarihsel önemini anlama ihtimalinden mahrum bıraktılar. . . Rus

devrimindeki çeşitli eğilimlerden bahsetmek ve bunları "mezhepçilik", "kültürsüz" vb. olarak etiketlemek, (Troçki'nin, Alman Darkafalıları uyarma düşüncesiyle Bolşeviklere karşı kullandığı. — LK) proletaryanın, liberal burjuvazinin ve demokratik köylülüğün en önemli ekonomik çıkarları hakkında tek bir kelime bile söylememek, en kaba gazetecilik seviyesine düşmektir".

Lenin Yoldaş Troçki yoldaşa konuyu açıkladı:

> "Martov, (aristokrasiye karşı devrimci bir mücadele yürüten) köylülüğün, (köylülüğe aristokrasiyle ihanet eden) liberaller tarafından eğitimini savunuyor. Bu, Marksizm yerine liberalizmi koymaktan başka bir şey değildir, Marksist lafızlarla gizlenmiş olan liberalizmden başka bir şey değildir. . . Menşevizm ile Bolşevizm arasındaki mücadele bu gerçeğe ayrılmaz bir şekilde bağlıdır, çünkü burada liberallere verilen destek (Menşevik ler tarafında) ile liberallerin köylülüğün üzerindeki egemenliğinin (Bolşevik ler tarafından) yıkılması arasında bir mücadele var. Bu nedenle, ayrılıklarımızı entellektüellerin etkisi, proletaryanın olgunlaşmamışlığı vb. ile açıklama çabası, sadece liberal masalların saf ve çocukça bir tekrarıdır ".

Uluslararası Proleterya'ya, Leninizm hakkındaki liberal masallar anlatmakla “Troçki'nin Lenin'e geldiğini” görüyoruz.

> “Bizim bakış açımızla Martov'un bakış açısı arasında bir uçurum var ve çeşitli “entelektüellerin” görüşleri arasındaki bu uçurum, Troçki'nin bunun aksine görüşüne rağmen, aslında 1905 yılında iki sınıf arasında var olan uçurumu yansıtıyor, yani devrimci savaş proletaryası ile hain burjuvazi arasında.”

Lenin'e göre, Yoldaş Troçki'nin Bolşevizm hakkında kavramadığı şey buydu. Eğer bunu anlamadıysa, onun hakkında hiç bir şey anladı mı?

> “Troçki, proletaryanın Rus burjuva devriminde oynadığı rol konusunda kesin bir görüş belirleyemediği için Bolşevizmi çarpıtıyor.”

Yoldaş Lenin, Troçki'nin bilgisiz Alman işçilere Bolşevizmi “inançın inceltilmiş ihlali,” olarak sunmasının karakterizasyonu aşağıdaki sözlerle tamamlamıştı;

> “1903'te Troçki bir Menşevikti, 1904'te Menşevikler'den ayrıldı, 1905'te Menşevikler'e geri döndü, bütünüyle ultra-devrimci lafızlar üretti ve 1906'da tekrar Menşeviklere sırtını döndü: 1906'nın sonunda kadetlerle seçim ittifakını savundu (yani aslında tekrar

Menşeviklerle yan yana) ve 1907 ilkbaharında Londra kongresinde 'kendisiyle Rosa Luxemburg arasındaki farkın siyasi eğilimden ziyade bireysel tonlama farkı olduğunu' ilan etti. Troçki bugün bir fraksiyonun fikirlerinden çalar, yarın diğerlerinden, ve böylece de kendini her iki fraksiyondan daha üstün olarak görür. Teorik olarak Troçki, tasfiyeciler ve Otsovistler ile tek bir sorun üzerinde hemfikir değil, ancak gerçek uygulamada, Golos ve Vperjod grubu (yani, proletarya üzerindeki burjuva etkisinin destekçileri - LK) ile tamamen aynı fikirde. Troçki'nin sadece kendi fraksiyonunu temsil ettiğini ve Otsovistlerin ve tasfiyecilerin sadece belirli bir inancına sahip olduğunu beyan etmeliyim." (Toplu Eserler XI / 2, s. 292, 293, 296, 307, 308.) 1912

1912 yılı bir değişiklikler yılıydı. Ocak ayında Bolşevikler Mensheviklerle olan örgütsel bağlantılarının son kalıntılarını kestiler ve (Prag'da) kendi Bolşevik konferansında kendi saf Bolşevik Merkez Komitesini kurdular. Tasfiyecileri Partiden çıkardılar ve devrimci bir eylem programı ilan ettiler. Lena'daki kan banyosundan sonra, 1905'ten beri ilk defa fırtınalı bir proleter hareket dalgası ortaya çıktı. Bu hareket, Bolşeviklerin program ve taktiklerini bütünüyle birleştirdi. "Bolşevk salgını" (o sırada Menşeviklerin oluşturduğu ard niyetli terimi

kullanırsak) yayılmaya başladı ve şu anda final zaferini kazandı. Uyanan emek hareketi tasfiyecileri, önceki üzücü karşı-devrim yıllarında kazanmaya çalıştıkları her pozisyondan sistematik olarak çıkardılar. Bu Bolşevikler öncülüğünde, Bolşevik sloganlarıyla devrimci saldırının başlangıcydı- erken 1914 ortasında Leningrad da barikat mücadelesine yol açan bir saldırı.

Yoldaş Troçki'nin bu belirleyici olaylarla ilgili olarak benimsediği tutum neydi? Emek hareketinin güçlenmesi olan bu devrimci yükseliş dalgası, Troçki yoldaşı, önceki dağılma ve bozulma yıllarında kendisi tarafından benimsenen Menşevizm ajanı bakış açısını terk etmeye zorladı mı? Bu Ultra-sol "sürekli devrim" teorisi, çekmecesinde yıllarca kullanılmadan kaldıktan sonra, belki karşı-devrimci Menşevizmle onu bağlayan bağları kırmasına yardımcı oldu mu?

Hayır: Yoldaş Troçki, kendine ve - Menşevik tasfiyecilere sadık kaldı.

Bolşevik Parti'nin örgütsel gelişimine ve kurulmasına, Bolşevizme karşı mücadelelerinde Menşeviklerle daha yakın bir ittifakla cevap verdi. Troçkinin çabaları nedeniyle "Ağustos bloku" ortaya çıktı; bu blok, Bolşevik olmayan ve Bolşevik karşıtı her türlü grup ve alt grupların ittifakı ve örgütsel toparlanmasıydı.

“Bu blok,” diye yazıyor Lenin, “İlkelerin delik deşik edilmesi, ikiyüzlülük ve içi boş lafızlardan oluşuyor . . . . Bu bloğun temeli aşikardır: tasfiyeciler eskisi gibi devam etmek için tam özgürlük alacaklar ve Yoldaş Troçki bunları, ona hiçbir şeye mal olmayacak ve onu hiçbir şekilde bağlamayacak devrimci lafazanlıkla gizliyor. ”(Toplu Eserlerr, XII / 4, s. 94). , Nisan 1912.)

Bu bloğun emriyle, Yoldaş Troçki, proleterlerin eskiden daha fazla gelişmesinin öncüleri olan Bolşeviklere karşı, öncekinden çok daha fazla yurtdışında iftira yaydı. Yoldaş Lenin o dönemde Troçki'nin yazılarını “bütün işçi sınıfını aldatıcı ve yanıltıcı” olarak karakterize etti. Alman işçiler için Troçki tarafından yazılan bir makale için, Lenin bunun neyi temis ettiği üzerine şunu yazdı;

> “Öylesine düşüncesiz kendini övgüyle ve kendini beğenmiş yalanlardan oluşan bir derleme ki, tasfiyeci komisyonunun bu makaleyi yazmayı yetenekli ellere verdiğinden hiç şüphe duyulamaz.” (Aynı eser, 93.)

Fakat belki de Yoldaş Troçki, Bolşeviklerin düşmanları ile, Bolşevik örgütün ilgilendiği kadarıyla aynı fikirdeydi, belki de liberallerin hizmetkarları olan Menşeviklerle Troçki arasında, yükselen proleter hareketin taktikleri, yeni devrimin görevlerini, amaçlarını ve taktiklerini içeren sorunlarda hala bir fark varmıydı.? Lenin'e tekrar soralım:

> “Troçki Konferansı her yönden kötüye kullandı ve iyi insanlara "birleşim hakkı için mücadele” nin Lena’daki olayların temeli ve onların "sonuç-etkeni “olduğu, bu talebin proletaryanın devrimci seferberliğinin merkez noktası olarak durduğunu ve durmaya devam edeceğini” temin etti". . ' Sadece bir hafta geçmişti, tasfiyecilere onların lafızlarını sağlayan, aynı makineden çıkan bu sefil lafızlar, toz gibi dağıldı.”
>
> “Sadece liberal gevezeler ve liberal işçi politikacıları” - “devam ediyor Lenin - “birleşim hakkını “devrimci seferberliğin merkezine” yerleştirme yeteneğine sahiptir”.

Lenin daha sonra tasfiyecilerin ve yoldaş Troçki'nin takip ettiği politikayı, Petersburg proletaryasının devrimci Bolşevik politikasıyla karşılaştırır:

> “Petersburg proletaryası yeni devrimci mücadelenin tek bir hak uğruna (birleşim hakkı-LK) değil, bütün halkın özgürlüğü uğruna sürdürüldüğünü kavradı. Petersburg proletaryası, düşmanın merkezinde, kaynağında saldırıya uğraması gerektiğini, Çarlık gerici Rusya'nın tüm sisteminin tahrip edilmesi gerektiğini kavradı. Petersburg proletaryası, bu talebi birleşme hakk"ı için yapmanın saçma bir aptallık olduğunu kavradı. . .

> Tasfiyeciler tarafından tekrarlanan ve hemen ardından Troçki tarafından tekrarlanan, "birleşme hakkı mücadelesinin" Lena üzerindeki trajedinin ve bu olayın ülkenin her yerinde uyandırdığı güçlü yankının temelinde yattığı liberal icattan daha büyük yalan yoktur." (Toplu Eserler, XII / 1, s. 183, 185.)

Bolşevik temel görevler anlayışı ile Menşevikler ve Yoldaş Troçki arasındaki fark çok aşikardır. Ancak Lenin, tekrar tekrar Yoldaş Troçki'nin bu görevlere ilişkin ters anlayışındaki eğilimini açıklıyor.

Troçki, Axelrod'u takip etti. Kendisini "kültürsüz", "barbar," "mezhepci", "Asyalı", Bolşeviklerden daha üstün bulduğu için, Troçki Avrupalı dır ve "Avrupa sosyal demokrasisinin taktik bayrağının altında" savaşır. "Avrupalılaşma" ve "Avrupa taktikleri" nin Bolşevizm ile karşı karşıya getirilmesinin anlamı nedir? Sadece tek bir şey ifade eder: Tamamıyle Avrupa sosyalistlerinin parlamenter taktikleri uğruna, Çar Rusyası ve büyük toprak sahipleri ile ilgili olarak acil devrimci görevlerin yerine getirilmesinden vazgeçmek.

"Bu ünlü Avrupalılaşma" - diye yazıyor Lenin - "Dan ve Martov, Troçki ve Levitzky ve diğer tasfiyeciler tarafından her olası önemde konuşuluyor. Bu onların Oportünizmini güvence altına alan ana perçinlerden biridir. Onların oportünizmleri, partiye

“Avrupa” parlamenter propagandası karakteri vermek için seçtikleri anın, tam olarak Partinin Avrupalı görevleriyle karşı karşıya gelmediği, ama acil gündemde olan mücadeleye girdiği an olduğu gerçeğinde yatmaktadır. Bu nedenle onların fikri, devrim görevinden kaçmak ve devrimci taktikleri parlamenter taktiklerle yer değiştirmektir.”

1910-1914 arasındaki dönemdeki tasfiyecilerin ve Troçkistlerin dudaklarındaki küçük “Avrupalılık” sözcüğü, Rusya proletaryasının devrimci görevlerini ve taktiklerini reddetmelerini gizlemek için (Bolşeviklerin)” barbarlığı" küçük lafı ile desteklendi. Yoldaş Lenin’in Troçki’nin kaleminden çıkan böyle bir “Avrupa” makalesine cevaben ne yazdığını okuyalım:

> “Bu, Rusya'da işçi hareketinin karşı karşıya olduğu zorlu ve Avrupalı-olmayan koşulların ortasında, mükemmel bir Avrupa planı hazırlayan ve bunu yaptığı için tüm dünyaya “Avrupalılaştırma” ile övünen oportünist bir entelektüelin hayalidir. ” (Toplu Eserler, XII / 1, sayfa 222, 223, Temmuz 1924.)

(Bu makaleyi yasal Svesda için yazan Lenin, bu nedenle yasal terimler kullandı; burada Rusya'da işçi hareketinin karşı karşıya olduğu devrimci görevlerin getirdiği koşullar altında olarak okumalıyız: - LK))

Aslında, Parti'nin devrim yolundan barışçıl Avrupalı sosyalistlerin yoluna geçişini onaylayan bu taktikler, Lena'daki kan banyosunu izleyen yeni bir devrim dalgasının açıkça devrimci bir liderlik talep istediği zaman ilan edildi. Birisinin şu soruyu sorması mümkündür: "Sürekli devrim" teorisinin yoldaş Troçki'nin bu tür devrimci olmayan taktikler önermesini engellememesi nasıl mümkün olabilir? Bu aşırı sol teorisinin temsilcisi, 1912'den 1914'e kadar açıkça devrimci bir durum sırasında, Mensheviklerle yan yana, bu tür karşı-devrimci taktiklere desteğini nasıl verebilir?"

Bu, soruyu soran herhangi birinin sadece Lenin'in Troçkizmin karakterizasyonunu henüz anlamadığını kanıtlayacaktır: "Sol lafazanlıklarla gizlenmiş sağ politika".

Lenin 1913 yılında saf olanlar için açıklamasına devam etti. "Tasfiyecilerin tutumunu inceleyin" --Onların tasfiyeci duruşlarının temel karakteri Troçki'nin devrimci lafazanlıkları arkasına gizlenmiştir. Saf ve tamamen deneyimsiz olanlar bu "maske"ile hala sık sık aldatılıyorlar . . .. Ancak en ufak yakın bir inceleme, bu kendini-kandırmayı hemen dağıtır. "1914

Sonra 1914 yılı geldi. Proletarya daki devrimci hareket hızlı bir şekilde ilerlemeye başladı, devrimin fırtına dalgaları yükselmeye başladı. Troçki'nin bakış açısı, devrim ilkeleri ve proleter

hareketin taktikleri sorunlarında değişmeden, aynen kaldı. Lenin'in onun hakkında 1914 yılında yazdıklarını okuyalım:

> "Yoldaş Troçki, hiçbir zaman ciddi bir Marksist sorunu üzerine kesin bir görüşe sahip olmamıştır: O her zaman şu veya bu fark dan oluşan gediğin içine sızdı ve bir taraftan diğerine bocaladı." (Complete Works, XII / 2), sayfa 536, 537.)

"Tasfiyecilerin kendi bakış açıları var - liberal bakış açısı, Marksist değil. Dan, Martov, Potressov ve Co.'nun yazılarına aşina olan herkes bu görüşü bilir. Fakat Troçki'nin hiç bakış açısı yok, hiç bir zaman görüşü olmadı; onunki sadece liberallerden Marksistlere ve tekrar liberallere geçişler ve ayarlamalar, söylemlerin parçaları, şatafatlı lafızlar ve orada burada salınmak... Gerçekte, Troçki'nin yankı yapan, kafa karıştırıcı, ve içi boş lafazanlığı eğitimsiz işçiye yanıltıcı ve sadece tasfiyecilerin savunmasına hizmet eder ; Troçki bunu yasa dışı sorununda (yani devrimci örgütün işçi sınıfının siyaseti sorunu.-LK) sessizliğini muhafaza ederek, bizi aramızda liberal bir işçi politikası olmadığına ikna etmeye çalışarak (yani Menshevikler açısından işçi sınıfı hareketini kadetlere bağımlı kılmak vb-çabası olmadığı..LK) Troçki Yoldaş Tscheidse başkanlığındaki yedi milletvekiline, özel ve uzun söylev verip, onlara Partinin ve yasa-dışı lığın reddedilmesi siyasetini yürütmede zekice

yöntemler hakkında talimat veriyor. ” (Lenin, XII / 2, s. 410 ila 413)

Ardından, 1914 yılının fırtınalı ayları geldi. İşçi hareketi, siyasi ve ekonomik grevden silahlı gösterilere doğru ilerledi, sadece ordunun seferberliği nedeniyle durdu. Temmuz ayında, Petersburg işçileri zaten barikatlardalardı. Dengeyi sağlamak zorunluluktu, işçi sınıfına yasa dışılıktan ve mültecilerin yurt dışından gelen etkisinden kaynaklanan hareketlerini daha da devam ettirebilmeleri için ortaya çıkan siyasi akımları ve eğilimleri göstermek gerekiyordu. Lenin, kapsamlı bir makale yazdı ve 1914 Mayıs'ında Bolşevik dergisi Prosweschtschenje'de (“Aydınlanma”) yayımladı. Burada, Lenin, çeşitli aşamalarında izlediğimiz mücadele olan, Bolşevizm ve Troçkizm arasındaki on yıllık mücadelenin dengesini çizdi:

“Rusya'nın Marksist hareketine eski katılımcılar Troçki figürünü çok iyi tanırlar; onlara Troçki ile ilgili bir şey söylemeye gerek yok. Fakat genç nesil işçiler onu tanımıyor, çünkü o belli bir türü temsil ediyor. Eski İskra zamanında (1901-1903) bu tip insanlar “Ekonomistler” ve İskra grubu arasında salındı. . . .

Tasfiyecilerden bahsettiğimiz zaman, “Menşevizm” ve “Ekonomizm” de kök salmış belirli bir ideolojik eğilime işaret ediyoruz... belirli bir sınıfın, liberal burjuvazinin, politika ve ideolojisine yakından bağlı bir eğilim.

Bu insanlar, grupların üzerinde olduklarını “söylüyorlar”, ancak bu iddianın tek temeli, fikirlerini bugün bir gruptan, yarın diğerinden almaları.”

“Troçki 1901 yılından 1903 yılına kadar İskranın açık taraftarıydı, ve Rjasanov 1903 yılında Parti Kongresi'nde Troçkinin oynadığı rolü "Lenin'in sopası" olarak isimlendirdi.1903 yılı sonuna gelindiğinde, Troçki açıkça bir Menşevikti, İskra yı terketti, “ekonomistlere” geçti. Eski ile yeni İskra arasında “derin uçurum "açıldığını beyan etti. 1904-1905 yıllarında Menshevikleri bıraktı ve kararsız bir tutum muhafaza etti; bir seferinde Martinov'la (“ekonomist”) işbirliği yaptı, bir diğer zaman sol “sürekli devrimi” ni tekrar öne sürdü. 1906-07'de Bolşeviklere yaklaştı ve 1907 baharında kendisini Rosa Luxemburg'la tam bir anlaşma içinde olduğunu ilan etti.

Gerileme dönemi boyunca, uzun “fraksiyon-karşıtı” bocalamadan sonra tekrar sağa döndü ve Ağustos 1912'de tasfiyecilerin bloğuna katıldı. Şimdi onları tekrar terk ediyor, ama tüm temellerde, onların fikirlerini tekrar ediyor.

Bu türler, Rusya'daki kitlesel emek hareketinin tam olarak uyanmadığı, dünün tarihi oluşumlarının çökmesinin bir özelliğidir.

Daha genç nesil işçiler, bu tür kişileri tanımayı öğrenmelidir - Parti kararlarıyla veya kendisiyle ilgilenmeden, Rusya'daki

mevcut emek hareketinde kazanılan deneyim hakkında, iddiaların en duyulmamışlarıyla öne çıkan.” (XII / 2, s. 462.)

Lenin bunu, işçi sınıfındaki devrimci hareketin yeni bir ilerlemesinin arifesinde genç nesil işçilere söylemenin gerekli olduğuna inandı; Burada, Bolşevizmin yalnızca Menşevizme karşı değil aynı zamanda Troçkizme karşı yürüttüğü on yıllık mücadelenin dengesini çizdi.

Bu tür bir karakterizasyonun yıldan yıla tekrarlanması ve sadece şu veya bu hataya atıfta bulunulmakla kalmaması, ancak Yoldaş Troçki'nin takip ettiği tüm rota ya atıfta bulunulması, herhangi bir yüzeysel sebeple yapılmadığını herkes için anlaşılabilir.

Lenin yoldaş Troçki'de Bolşevizme zarar veren bir akımın, siyasi eğilimin bir şekillenmesini gördü. Bu nedenle ve sadece bu nedenle Lenin, Partiyi Troçkizme karşı uyarmanın gerekli olduğunu dikkate aldı.

Savaş Dönemi

Devamında, insanlığın yaşamında dünya tarihsel öneme sahip bir olay olarak ve uluslararası sosyalizmin en büyük sınavı, oportünist ve devrimci Komünizm arasındaki geçilemez uçurumun açıkça ortaya çıkışı olarak, Lenin tarafından doğru bir şekilde belirtilen savaş geldi. Herkesin kendi rengini göstermek zorunda kaldığı an geldi. Bütün yalpalamaların, tamamıyle sona ermesi gerektiği ve Lenin'in aşağılık diplomasi olarak adlandırdığı, her kampta bir ayağa sahip olmanın diplomasisi olarak isimlendirdiği diplomasiye kesin bir son verilmesi gerektiği ana gelindi.

Ama bu gerçekten oldu mu? Savaş, Yoldaş Troçki'nin tamamıyla oportünizm ve Sağın desteğini bırakmasına ve Lenin'in Yoldaş tarafından on yıl boyunca teşhir edildiği Menşevikler için savunucu ve gizlemeci rolünden vazgeçmesine neden oldu mu?

Yoldaş Troçki Partimize girdiği, ona iyi hizmet ettiği ve böylece kendi yaşam tarihine ve Parti tarihine birçok şanlı sayfa eklediği için, bu soruya girmenin mümkün olmadığını düşündük. Fakat Bolşevizmin tarihini ve fikirlerini tahrif etmeyi kendisine görev edindiğinde, kendisinin Partinin ideolojisini kendisine mal etmeye çalıştığında, Rus ve uluslararası proletaryanın ideolojisinde Leninizm yerine Troçkizmi yerleştirmeye çalıştığı

zaman, işte o zaman kendisi bizi bu soruyu ortaya koymaya zorlar.

Savaş gerçekten Troçki'yi oportünistlerden ayırdı mı? "Aşağılık diplomasi" bu büyük olaylar karşısında durdu mu? Hiç te değil. Yoldaş Troçki'nin, nasılki 1905'te Menhevikler ile işbirliği yaparak hızı-devrimci "sol" lafızları birleştirmeye çalıştığı gibi, aynı şekilde savaş sırasında kendi enternasyonalizmini oportünizmi destekleme ile birleştirmeyi başardı. 1915

1915 yazının başlarında, Lenin şöyle yazmıştı:

> "Gerici bir savaşta devrimci sınıf, kend hükümetinin yenilgisini arzulamak zorundadır. Bu sadece bilinçli taraftarlar veya vasıfsız sosyal demokrasi asistanları tarafından itiraz edilen kendi gerçeğinin kendi delili olan bir açıklamadır. . . Troçki, bu sonuncuya aittir.
>
> "Herhangi bir sorunda sosyal demokratlarla genelde ilke olarak aynı fikirde olmayan Troçki, gerçek uygulamada da her sorunda onlarla çakışıyor . . . .

"Martov ve Troçki, enternasyonalizmin Platonik savunmasını, Nasha Sarja ("Şafağımız"), organizasyon komitesi (Menşevik merkez komitesi) veya Tscheidze grubu ile koşulsuz birliktelik talebiyle birleştirmek konusunda hevesli.

1915'in sonunda, Lenin şöyle yazdı:

> “Gerçekte Troçki, köylülüğün oynadığı rolü reddettiği için, gerçekte köylülüğü devrime yükseltmek istemedikleri anlamına gelen Rusya'nın liberal politikacılarını destekliyor.”

Tekrar:

> “Troçki ve oportünizmin yabancı dalkavukları şurekası, farklılıkları yamamak ve Tscheidze grubunun savunulması ve övgülenmesi yoluyla Nascha Sarja grubunun oportunistliğini kurtarmak için ellerinden geleni yapıyor.” 1916

1916'nın başında:

> “Almanya'da Kautsky, Fransa'da Longuet ve Rusya'da Martov gibi güçsüz diplomatistler ve bu tür uzlaşma "vaiz"cileri, birlik masalını savundukları ve böylece muhalefetin gerçek ve olgunlaşmış Bütün ülkelerin, Üçüncü Enternasyonal'in kuruluş ittifakını önledikleri için, emek hareketine en fazla zarar verenlerdir. ”

Mart 1916 da:

> “Ya Troçki? Tamamen kendi kaderini tayin etme hakkından yanadır, ancak onun için bu, sadece içi boş bir ifadedir, çünkü o hiç bir verili durumda sosyalistlerin “Ana vatan” tarafından ezilen ulusun ayrılmasını talep

> etmemektedir. Kautsky'nin ve onun takipçilerinin ikiyüzlülüğü karşısında sessizliğini koruyor."

Ekim 1916, Ekim imizden sadece on iki ay öncesi:

> "Ne var ki, Martov ve Troçki'nin niyetleri subjektif olarak ne kadar iyi olursa olsun, onlar, hoşgörülü olmaları nedeniyle Rus sosyal emperyalizmine yardımcı oluyorlar."

Aralık 1916 da:

> "Ta erken 1902 yılında Hobson sadece 'Avrupa Birleşik Devletleri'nin önemini (Kautsky'nin müridi, Troçki, bunun farkında olabilir) tanımakla kalmadı, aynı zamanda Kautsky nin sofu takipçilerinin her ülkede gizlemekte hevesli oldukları bir gerçeğin önemini tanıdılar: "oportünistlerin (sosyal şovenler) Asya ve Afrika'nın omuzlarında desteklenen emperyalist bir Avrupa'nın yaratılması için, emperyalist burjuvazi ile işbirliği yapmaları. . .' Bundan çıkardığımız sonuçlardan biri de sosyal şovenizmden kopma zorunluluğudur. "1917

17 Şubat 1917'de (Şubat 1917 !!):

> "Troçki'nin adı şunu ifade eder: Sol lafazanlık ve Solun amacına karşı Sağ ile blok!"

Lenin, Şubat devriminden altı hafta sonra, 7 Mart 1917'de şunları yazdı:

> “Benim görüşüme göre, şu anki kavşaktaki en büyük önem taşıyan mesele, “Troçki ve şurekası tarafından yansıtılan çizgiler üzerine, sosyal yurtseverler ve hatta örgütsel komite tiplerinin (Menşevikler) en tehlikelisi olanlarla "bir anlayış oluşturma" aptalca çabaları değil, Partimizin çalışmasına mantıklı bir uluslararası ruhu içinde devam etmektir. '

Burada belirtmesi gereken bir tane önemli nokta var: Bütün bu süre boyunca Yoldaş Troçki, lideri Lenin olan ve Üçüncü Enternasyonal'in tohumunu oluşturan “Zimmerwald Sol” unun kararlı muhalefeti idi. Üçüncü Enternasyonal sadece Scheidemann, Vandervelde ve benzerlerine karşı mücadele sonucunda doğmadı ve aynı zamanda Zimmerwald “Merkez” e karşı, Kautsky ve Troçki'ye karşı mücadeleyle güçlendi. Bu (Troçkist) Merkezin pratik politikası şuydu: İkinci Enternasyonal ile nihai bir kopuş yapmamak, Zimmerwald Solu lideri olarak Lenin tarafından amaçlanan Üçüncü Enternasyonal'in kurulmaması.

Lenin, yoldaş Troçki'nin aldığı çizginin karakterizesini ve bu çizgi ile ilgili görüşünü, ne devrimin gelgitinin en yüksek

olduğu, ne de en düşük derecesinde olduğu zamanda hiçbir zaman değiştirmedi.

(Leninist) adını ciddiye alan hiçbir Leninist, Yoldaş Lenin'in, böylesine art arda yıllarca yoldaş Troçki'nin bakış açısını sistematik olarak teşhir etmesinin herhangi bir bireysel güdülerden etkilendiği fikrini kabul edemez.

Troçkizme karşı sistematik ve ateşli mücadelesinde, Lenin Yoldaş, Troçkizm'de, Bolşevik Partinin örgütü ve ideolojisine belli bir düşman akım olduğunu gördüğü gerçeğinden etkilendi; gerçek pratikte Menşevizmin amacına hizmet eden bir akım.

Lenin Yoldaşın söyleyeceği gibi, Menşevizm ile mücadelede nispeten kolaydır, çünkü temelde ve açıkça anti-proleter karakterde, aşikar bir şekilde özünde liberal ve tecrübeli işçiler tarafından anında anlaşılabilinir ve bu nedenle işçiler tarafından reddedilir. Menşevizmin gizli biçimleri ile mücadele daha fazla gerekli olandır, Sol, devrimci lafazanlıklarla gizlenmiş oportünist siyaset biçimleri - Menşevizm'i kitlelerin devrimci duygularına uygunlaştıran biçimi.

Bize karşı açık şekilde savaşanlar bizim tek düşmanlarımız değildir, bu grupta açık düşmanların çabalarını devrimci ifadelerle gizleyen, ve bu ifadeler nedeniyle duyulan güveni sömürerek düşmanın amacını kolaylaştıran başka bir düşmanımız var

Part yaşamında, özellikle zor anlarda, Troçki Bolşevikler in bir kaçını kendine çekerek zaman zaman başarılı olmuş olsa da, Lenin, Yoldaş Troçki ile ilişkileri, onun bütün Bolşevik Parti için karakteristiğini, formüle etdi.

Yoldaş Troçki Partiye Girdi

Bolşevizm ve Troçkizm arasındaki yukarıda anlatılan ilişkiler Troçki yoldaşın kendisi tarafından "Ben Lenin'e mücadeleyle geldim," deyişiyle karakterize edildi. Bu söylem sadece onama kazanma arzusunu kanıtlamakla kalmaz, ama çok iyi ifade eder. Yoldaş Troçki, zarif ifadelerin ustasıdır. Ancak söz konusu mesele ne yazık ki, iyi bir söylem tarafından çözülemeyecek niteliktedir.

Her şeyden önce, bu ifade kesinlikle doğru değildir ve ikinci olarak, okuyucuyu güzelliğiyle konudan uzaklaştırmak ve Yoldaş Troçki'nin gerçek düşüncelerini gizlemek için hesaplanmıştır. Bu zarif ifade ikiyüzlülüğün bir parçasıdır.

Öyleyse bizim 1903 den 1907 yılına kadar burada takip ettiğimiz gibi, Troçki'nin tutumunun bütün tarihi, "Ben Lenin'in mücadele için geldim?" sözleriyle karakterize edilebilmesi gerçekten doğrumu? Görünüşe göre Troçki Bolşevizm ile ilişkileri tarihinden son derece memnun; en azından birkaç ay önce ortaya çıkan "Yeni Yön" adlı kitabında: "Lenin'e ulaştığım yolun diğer yollardan daha az uygun veya emin olduğunu düşünmüyorum" diye yazdı. Troçki için bu çok güven verici. Ancak, Parti'nin, kendisini aldatmadan, Troçki'nin Partimize ulaştığı yolu uygun ve emin olarak görmesi mümkün mü? Bu yol gerçekten "Lenin'e giden bir yol" ise, o zaman Partimizde az bulunmayan, her bir

Menşevik ve sosyal devrimci Troçki'nin sözlerini kullanabilir ve "Gerçekten bir Menşevik değildim ya da sosyal devrimci değildim, sadece yolumu, mücadeleyle, Bolşevizme yönlendiriyordum."

En azından bir şey açıktır: Parti, Bolşevizm için Troçki'nin yolunu almasını kimseye tavsiye edemez.

Bize diğer partilerden gelen yoldaşlar, genellikle yanıldıklarını, işçi sınıfının çıkarları konusunda farklı bir anlayışa sahip olduklarını ve bu çıkarlara farklı bir şekilde hizmet etmeyi düşündüklerini, ancak şimdi yanlış yolda olduklarına ikna olduklarını ilan ettiler. Parti, yoldaş Troçki'den böyle bir itiraf talep etmedi ve bunu yapmamakta haklıydı. Yoldaş Troçki sınava ve mükemmel bir şekilde sınava girdi. Ancak bu, hiçbir şekilde Partinin Troçki'nin 15 yılını Bolşevizm ve Lenin'e karşı mücadelesini Leninizm'e uygun ve emin bir yol olarak göstermesine izin verebileceğini göstermez. Troçki'nin, Lenin'e yaklaştığı yolun bizim açımızın tamamen karşısında bir yol olduğunu düşünüyorum; Troçki Bolşevizmin haklı olduğunun ve Troçkizmin yanlış olduğunu n kanıtladığına inanmıyor.

Troçki, Partiye Bolşevizm'den bir şey öğreneceği için değil, Parti ye Troçkizmi'ni öğreteceği ve Leninizmi Troçkizmle değiştireceği konusunda inanç ve kararla geldi. Troçki'nin "Savaş ve Devrim" kitabında şunları okuruz:

> "(Troçki'nin organı - LK) Nasche Slovo gazetesinin henüz Sosyal Demokrat (Lenin ve Zinoviev tarafından yürütülen Bolşevik MK organı. LK) ile bir anlaşmaya varmadığı -en sonunda editoryal personelin sol kanadının eline geçtikten sonra bile- üç konu vardı. Bu konular, yenilgicilik, barış mücadelesi ve yaklaşmakta olan Rus devrimlerinin karakteriyle ilgiliydi. Nasche Slovo (Lenin'in savaşın başından beri devrimci enternasyonalizminin temel ilkesi olduğunu belirttiği - L. K) yenilgiciliği reddetti. Sosyal Demokrat, barış mücadelesinin sloganını reddetti. . . ve buna iç savaş sloganıyla karşı çıktı (Troçki tarafından reddedildi - LK). Nasche Slovo, nihayet, sosyalist devrim adına iktidarı ele geçirmenin Partimizin görevi haline getirilmesi gerektiği görüşünü destekledi. Sosyal Demokrat, proletarya ve köylülüğün demokratik diktatörlüğünü vurguladı."

Bir kaç satır öncesi Troçki bize Sosyal Demokrat ve Nasche Slovo arasında var olan "farkların" ilk başta kayda değer bir şekilde "azaldığını" söylüyor . . . "Sadece Troçki değil, Martov da bir zamanlar Nasche Slovo'nun editoryal ekibinin bir üyesiydi ; Ancak Martov, daha sonra Lenin Yoldaşının uyguladığı acımasız eleştiri ve editörler arasındaki devrimci Komünist unsurların artması nedeniyle görevinden istifa etti . Gazete en sonunda editoryal personelin sol kanadının eline geçtiğinde, yani

Troçki'nin eline geçtiğinde, şu üç tartışma konusu kaldı; yenilgicilik sorunu, iç savaş ya da barış sorunu ve yaklaşmakta olan Rus devriminin karakteri sorunu.

Lenin, ulusal burjuvazinin yenilgisini savundu, işçilere “kendi” burjuvazisinin yenilgisinin gerekliliğini vurguladı - Troçki buna karşı çıktı!

Lenin iç savaşı savundu - Troçki buna karşı çıktı!

Lenin, proletaryanın ve köylülüğün demokratik diktatörlüğünü savundu - Troçki buna karşı çıktı!

Burada Lenin'in belirttiği gibi, “sürekli devrim” konusundaki sol lafazanlık büyük bir kafa karışıklığına neden oldu. Bu son noktada Troçki, Lenin'den daha fazla "Sol" da olduğu izlenimini verdi. Proletarya ve köylülüğün diktatörlüğünden memnun değildi, ve "sürekli devrim" talep etti. İşte burada, Lenin'in Troçki'yle ilgili olarak uzun yıllardır bize vurguladıklarına dair başka bir örnek var: Sol lafazanlığın arkasında ustaca gizlenmiş, gerçek pratikteki günlük sorunlarla ilgili sağcı bir politika.

Bununla birlikte, dördüncü bir farkın, Yoldaş Troçki' tarafından bahsedilmeyen bu üçüne eklenmesi gerekir: İkinci ve Üçüncü Enternasyonal sorunundaki fark. Zimmerwald Solu'nun başındaki Lenin, İkinci Enternasyonal ve Kautsky ile derhal

kopma ve Üçüncü Enternasyonal'in kuruluşunu savundu. Troçki ve Kautsky yanlısı Merkez buna karşıydı.

Fakat, bu farklılıkların varlığının kesin olarak tespit edilmesinden sadece birkaç ay sonra Troçki Bolşevik Partiye katıldı.

"Mart devrimi" diyor "bütün bu farklılıkları yok etti".

Gerçekten? Hepsini? Ve nasıl? Troçki bunları söylemiyor. Oysa Parti, bu soruyu sorma hakkına sahiptir, çünkü Yoldaş Troçki bizi kendi tarihiyle meşgul etmek zorunda bıraktı.

Devrimin tüm farklılıkları sildiği açıklamasından, Troçkinin bütün bu önemli noktalarda yanıldığına ikna olmuş olduğu şeklinde bir varsayımı mı anlamamız gerekir? Bolşeviklerin bakış açısını benimsediğini mi? Menşevik teorisyenlerinin en iyilerinden biri olan Yoldaş Martinov, samimi bir şekilde şunları söyledi: "İşçi sınıfına otuz yıldır en iyi olarak gördüğüm bir şekilde hizmet ettim. Bugün geçmişte yanlış olduğumu görüyorum. Tarih, Lenin'in Rus devrimiyle ilgili bakış açısının doğruluğunu kanıtlıyor ve ben Levin'e katılıyorum." Fakat Yoldaş Troçki, Partiye böyle bir cevap vermedi.

Troçki, Kendisi ve Lenin hakkında

Troçki, “1905” tarihli kitabında (s. 4-5) şöyle yazıyor:

“9 Ocak ile 1905 Ekim’deki grev arasındaki dönemde, Rusya’daki sürekli devrimin tanımını alan devrimci gelişmenin karakterinin görüşlerini oluşturdum. . .' On iki yıl geçmesine rağmen, bu tahmin tam olarak doğrulandı.” (Bu, 1922 yılında yazılmıştır! - LK)

Ancak bu on iki yıl boyunca, bu teoriye başka bir teoriyle karşı çıkıldı, Lenin'in teorisi “Proletarya ve köylülüğün devrimci demokratik diktatörlüğü” formülünde ifade edildi.

1918 yılında “Bu fikir” diye yazdı Troçki ve en ufak bir çekince göstermeksizin 1922 yılında tekrar yazdı; “Bu fikir 1904'ten beri Lenin tarafından bıkmadan tekrarlanmıştır. Fakat bu (tekrarlama) onu doğru yapmaz”

Bu kitapta (“1905”) Troçki, Lenin'in temel fikrini içi boş bir soyutlama olarak nitelendiriyor ve Bolşeviklerin “devlet gücüne sahip olan proletaryanın bir burjuva-demokratik kendi-kendini sınırlama fikrine” ulaştığını yazıyor.

“Menşevizmin karşı-devrimci özellikleri zaten tam anlamıyla görünse de, Bolşevizmin Karşı devrimci özellikleri (bu sözcükleri önemlerinden ötürü italikleştiriyorum - LK), sadece

devrimci bir zafer durumunda çok büyük bir tehlike olarak tehdit oluşturur.” diye devam ediyor Troçki.

Bolşevizmin karşı-devrimci özelliklerinin tehlikelerine dair bu ifadeyi ortaya atan Yoldaş Troçki 1922 yılında yeniden yayımlanıp onaylanmasında, şunları ekliyor:

“Zaten iyi bilindiği gibi, bu olmadı, Lenin Yoldaşın önderliğindeki Bolşevizm, 1917 baharında, yani iktidarın ele geçirilmesinden önce, bu en önemli sorundaki ideolojik donanımını değiştirdi.” (Troçki “1905,” Rus baskısı, s. 285.)

Troçki'nin fikri şimdi net. Troçkiye göre, Lenin ve Bolşevik Parti’nin 1904’le 1917 baharı arasında gelişen devrimin niteliği üzerine bakış açısı, sadece sosyalist devrim açısından yanlış olmakla kalmadı, aynı zamanda karşı-devrimci idi. Böylece Lenin ve Bolşevikler, iktidarın ele geçirilmesinden önce iktidarın ele geçirilmesini gerçekleştirmek amacıyla 1917 baharında “donanımlarını değiştirmek” zorunda kaldılar. Başka bir deyişle, Bolşevikler kendilerini karşı-devrimci donanımın yerine, Troçki'nin on iki yıl boyunca hazır tuttuğu devrimci donanımı yerleştirmek zorunda kaldılar. Bu, Troçki'nin, Leninin Partiyi on beş yıl “karşı devrimci” düşünceler üzerine kurduktan sonra Troçki'zmin safına geçtiği inancıdır.

Troçki, Bolşevizm ve Lenin ile 1917 yılına kadar olan entelektüel çatışmaları boyunca, 1917 yılına kadar haklı olduğunu kanıtladı

- bu, Troçki'nin en yeni kitaplarının ("1905" ve "1917.") bütün ima etmek istediğidir.

Ama eğer böyleyse, o zaman açıkça söylemeliyiz. Bolşevizm karşı-devrim özellikler içeriyorsa, eğer kararlı bir savaştan önce donanmamızı değiştirmek zorunda isek, o zaman bizim düzeltilmemiş Bolşevizmi kendi proletaryamıza ve tüm ülkelerin proleterlerine öğretme hakkımız varmı? Neden ülkemizin ve tüm dünya yoldaşlarının okuduğu tek bir kitapta bile, hiçbir yerde söylemiyoruz, size Bolşevizmi öğretiyoruz, fakat Bolşevizmin karşı devrimci özellikler içerdiğini ve mücadele başlar başlamaz, o zaman Bolşevizmin donanımıyla başarılı olamayacaksınız, fakat onu başka bir donanımla, Troçkizmin donanımı ile değiştirmek zorunda kalacaksınız.

Biz ya Bolşevizmi, Leninizm'i, olduğu gibi, düzeltmeden, proleter devrimin gerçek teorisi olarak öğretmeliyiz, eğer bu teorinin gerçek proleter devrim teorisi olmadığına, devrim teorisi olabilmesi için Troçkizmle değiştirilmesi gerekliliğine inanan biri varsa, hangi değişikliklerin yapılması gerektiğini düşündüğü konusunu açık ve net bir şekilde ifade etmelidir. Bolşevizmin devrime dair öğretisinde gerçekten karşı-devrimci bir şey var mı? Eğer öyleyse, Lenin tarafından 1917 baharından önce yayınlanan eserlerin, proleter mücadele ve burjuvaziye karşı proleter strateji konusunda bilimsel otorite haline

getirilmemesi gerekiyor. Ya da en azından şunu söylemeliyiz: "proleter devrimi gerçekleştirme sanatı, Lenin'in 1917'ye kadar olan çalışmalarından değil, 1905'ten bu yana Troçki'nin çalışmalarından öğrenilmelidir.

Ekim devrimi ya düzeltilmemiş Leninizm bayrağının altında yapıldı ya da Troçkizm bayrağının ve Leninizmin düzeltilmesinin altında yapıldı. İşte burada yolların ayrıldığı yerdeyiz.

Yoldaş Troçki'nin, bu şekilde yararlandığı Partiye belli bir miktar tatminiyet vermek için, geçmişte bazı örgütsel hatalar yaptığını isteyerek kabul etmesi beklenirdi. Bolşevizmin, Leninizm'in karşı-devrimci nitelikler içerdiği, ceza görmeyen iddiasını gizlemek görevine hizmet ediyorsa, böylesine bir kabul neye mal olur?

Troçki, “Ekim Dersleri” nde aslında Partiye böyle bir itirafta bulunuyor. “Gerçek ve büyük örgütsel hatalarımı kabul ettim” diye yazıyor. Fakat bir yanda on beş yıllık Lenin ve Bolşevikler ve diğer yandan Troçkizm arasındaki çatışmanın örgütsel sorunlarla ilgisi var mıydı? Bu saçmalık, meselenin özünü saptırmak için bir çaba. Çatışma, devrimin temel sorunlarıyla, devrim sırasında farklı sınıfların karşılıklı ilişkileriyle, Lenin Yoldaşın “kesintisiz devrimi” teorisi sorunuyla doğrudan ilgiliydi ve bu, köylülüğün devrimde oynadığı rolün sorunudur,

tarımsal bir ülkede sosyalizme giden yolun sorunudur, köylü nüfusunun ağır bastığı bir ülkede proleter diktatörlüğün gerçekleştirilmesi için yöntem ve koşullar sorunudur. Bu, soyut formüllerle ilgili bir çelişki değildir. Sürekli devrim teorisi, köylülüğün oynadığı rolün tamamen küçümsenmesine dayanır; sadece bir soruya cevap verir: bize bu koşullar altında gücün nasıl ele geçirilemeyeceğini veya devam ettirilemeyeceğini söyler.

Troçki'nin "Ekim Dersleri" çalışmasından özetlenen bakış açısı şu şekilde ifade edilebilir: "1905 olaylarının arifesinde, Lenin aşağıdaki formülle Rus devrimine tuhaf bir karakter kazandırdı: Proletaryanın demokratik diktatörlüğü ve köylülük. Ancak, daha sonraki gelişmelerin gösterdiği gibi, bu formül sadece bir aşamada önemliydi." Bunu, bu aşamanın Troçki'nin formülüne giden yolda bir aşama olduğu yönündeki edebi bir tez izliyor. Ve bu, Troçki'nin son yazılarının asıl entelektüel özüdür. Troçki, Troçkizmini Leninizm'in altında bütün edebiyat sanatı ve kendine özgü yeteneği ile birbirine karıştırıyor. Onun bu son kitabı bütün Parti için yazılmamış, şimdi büyüyen daha genç nesil için, bir veya iki yıl içinde Partinin kaderini belirlemek zorunda kalacak gençler için yazılmış.

Troçki'nin "1917" kitabının amacı, Lenin'in Troçki'nin sefil politikasını teşhir ettiği on iki yıl ın intikamını almak, Troçkizmi

Leninizme karıştırmakla devrimin (Troçki'nin) teorisini doğruladığını kanıtlamak ve şimdiki Partinin Komünist üniversitelerde, işçi fakültelerinde, kolejlerde vb. okumakta olan gelecekteki liderlerinin aklını zehirlemek. Bu amacın gerçekleşmesine izin veremeyiz.

Bu kitapta ("1917") Troçki Zinovyev, Kamenev, Rykov ve diğerlerini azarlıyor, buna ve kendi hatalarıma daha ileri de değineceğim, ancak bu kitapta yapılan kınamanın sadece bizim için olmadığı kanısındayım. Kamenev ve Zinovyev'in isimleri verildi, ancak bundan Lenin kastedilmiştir. Bolşevizmin kaderi meselesi şu şekilde ortaya konulabilir: Lenin'in mükemmel bir teorisi vardı, ancak Lenin'in uygulayıcıları bunun nasıl uygulanacağını bilmediler, somut durumun gereksinimlerini tanımadılar. Formül haklıydı, ancak şu veya bu Bolşevik tarafından kötü bir şekilde uygulandı. Sorunu bu şekilde ifade etmek mümkündür, ancak şu şekilde de ifade edilebilir: Bütün mantıksal sonuçları Leninist formülden alırsak, bir bataklığa inmek zorundayız. Formülün kendisi yanlış ve bu yanlış formül mantıksal olarak doğru bir şekilde kullanılmış. İlk durumda, Bolşevik teorisinin bir gerekçesine ve bireysel Bolşeviklerin hatalarına dair bir göstergeye sahibiz, ancak ikinci durumda, eğer Lenin'in en yakın uygulayıcılarının formülünü kabul ettiği ve kelimenin tam anlamıyla uygulayarak bir bataklığa düştüğü söylenirse, - Troçki'nin, Leninizm'in karşı-devrim özelliklerini

öne sürdüğü iddiasıyla ve Lenin'in değil, Troçki'nin teorisinin "tamamen doğrulandığını" söylemesinden - o zaman biz , aydınlanmış olarak, saldırıların sadece Kamenev ve Zinovyeve karşı değil, ancak onlar aracılığıyla Lenin'in ana formülünü hedef aldığını görüyoruz .

Nisan 1917'de Lenin

Bolşevizmin devrimin sorunlarını çözmek için geçmişten çekilmek zorunda olduğu doğru mu? Proletarya ve köylülüğün devrimci demokratik diktatörlüğü teorisinin yetersiz olduğu doğru mu? Somut gerçekler nelerdi ve bunlar Lenin tarafından nasıl görüldü?

Lenin tarafından ve bizim tarafımızdan da görüldüğü gibi, gerçekte olan, Bolşevik "proletarya ve köylülüğün devrimci demokratik diktatörlüğü" fikri Rusya devriminde tamamen ve bütünlükle gerçekleşmesi ve gerçekleşmesinden sonra Bolşevik proletarya diktatörlüğü fikri içinde gelişmeye başlamasıydı.

Burada, Lenin'in o zaman ilkelerini belirlediği çalışmalardan birine atıfta bulunma şansını kullanacağım: ünlü 4 Nisan tezi hakkında yorum yaptığı ve Parti'ye açıkladığı "Taktikler Üzerine Mektuplar" da Lenin şöyle yazıyor:

> "Proletarya ve köylülüğün devrimci demokratik diktatörlüğü Rus devriminde zaten gerçekleşti . . . İşçiler

> ve askerlerin Sovyetleri, proletarya ve köylülüğün gerçek hayatta gerçekleşen devrimci demokratik diktatörlüğüdür. Hala azınlıktayız; (diktatörlüğün bu organlarında) çoğunluğu kazanmanın gerekliliğini kabul ediyoruz." (Toplu Eserler, Rusça baskı, cilt xiv / 1, s. 29)

Eğer bizim teorimiz gerçekleştirildiyse, bizim kararlı bir şekilde ileriye yürümemiz gerekir. Nasıl? Bizim gerçekleştirilen proletarya ve köylülüğün diktatörlüğü temelinde küçük burjuva unsurlara karşı kent ve kırsal proleter unsurları bir araya toplayacağımız şekilde. Bu, proleteryanın ve köylülüğün devrimci demokratik diktatörlüğünden, proletarya diktatörlüğüne, tamamen sosyalist devrime geçmek için proleter unsurların bu diktatörlük temelinde toplanması ve örgütlenmesi anlamına gelir. Bu nedenle Lenin taktiklerini her zaman köylülükteki kitle hareketinin gelişimine uyarladı ve köylülüğün devrimin belirli bir aşamasında (Nisan 1917) burjuva hükümetine olan güvenlerini "ana vatan savunması" şeklinde koruduğu gerçeğinden oluşuyor olması gerçeğini hesaba katan proletaryanın ve köylülüğün diktatörlüğünün gerçekleştirilmesinin "özelliği" ni inceledi. Bolşeviklerin kendisine karşı çekişen görüşlerini (ben bunlardan biriydim) ve bizim üzerimize yapılan keskin bir saldırıdan sonra Lenin şöyle yazıyordu:

> “Bir Marksist, sınıf ilişkilerinin analizinin kesin zeminini asla terketmemelidir. Burjuvazi iktidarda. Ve köylülük kitlesi başka bir tanımlamaya ve karaktere sahip başka bir tabakaya ait başka bir burjuvazi değil midir? Bu, bu tabakaların burjuva demokratik devriminin “yerine getirilmesi” ile iktidarı ele geçiremeyeceği anlamına mı geliyor? Bu neden mümkün olmasın? Eski Bolşevikler sık sık bu şekilde değerlendiriyorlar.”
>
> Ben cevabı verdim: “Bu tamamen mümkündür. . . Köylülüğün toprağın tamamını ve aynı zamanda bütün iktidarı ele geçirmesi mümkündür. . .”

Lenin şöyle devam ediyor:

> “Eğer köylülük, sosyal devrimci ve Menşevik Sovyetler’deki hükümeti desteklemeyi bırakırsa, eğer köylülük, burjuvaziyi terk etmişse, burjuvaziye rağmen toprak ve iktidarı ele geçirirse, bizi çok meşgul edecek bir burjuvazi demokratik devrimde yeni bir aşamaya geçeceğiz. "

Bu, Troçki'nin kargaların uçtuğu çizgi gibi olan teorisinden çok daha karmaşıktır. Troçki için, onun “Çar'dan kurtul ve işçi hükümetine geç” sloganıyla mesele çok daha basitti. Troçki, bütün köylülüğü ve kapitalist olarak geri bir tarım ülkesinde

proletaryanın diktatörlüğünün gerçekleşmesi için gerekli olan ön koşulları görmezden geldi.

Lenin'in büyüklüğü onun belirli bir tarım ülkesinin, belirli koşullar altında proletarya diktatörlüğünü yürütmeye başlaması ve bunu diktatörlüğün kuruluşunun sadece ilan edilmekle kalınmayıp bunun gerçek unsurlar üzerine sürekli göz önünde tutulması sayesinde, onun inşa edilebilirliğini pratik gerçekte yürütmesi gerçeğinde yatıyor.

Nitekim, Nisan ayında bile, Rus devriminde proletaryanın diktatörlüğünü ele geçirmeden önce, köylülüğün sosyal devrimci ve Menşevik Sovyetleri zor durumda bırakıp, Hükümet aleyhine dönüp dönmeyeceğini hesap etmek mümkün değildi. Gerçek siyasetçi ve kitle lideri olarak Lenin, proletaryanın politikasını bir tarım ülkesinin kendine özgü koşulları altında sürdürdüğümüzü bilerek, her iki olasılık için taktiklerini düzenledi.

Lenin, Troçki'nin siyasetini gerçekten ele almış olsaydı, Troçki'nin teorisi kaçınılmaz olarak proletaryanın ve aynı şekilde köylülüğün yıkımını getireceği nedeniyle, Lenin sınıf savaşımında milyonların pratik lideri olmayacaktı, yani, Lenin Lenin'in olmazdı,

Saf biçimiyle Troçki'nin aldığı çizgi, basitçe köylülüğü görmezden gelirken, köylülüğün geçiş aşamasında hâlâ egemen

burjuvaziye güvenini koruduğu, ancak sükutu hayale uğrayarak burjuvaziye karşı döndüğü gerçeğini görmezden gelir; proletaryanın köylülüğün ayaklanması biçiminde köylülüğün liderliğini devralması, diktatörlüğü gerçekleştirmesi ve işçiler ile köylüler arasında çeşitli ve değişen biçimlerde bir ittifak oluşturmaya gayret etmesiyle sona eren bu geçiş aşaması.

Lenin, eski Bolşeviklere karşı yazdığı aynı broşürde şöyle diyor:

> "Tezlerimde, bir emek hükümeti tarafından "iktidarın ele geçirilmesi ile "sıçramaya" karşı, henüz aşılmamış tarımsal ya da küçük burjuva hareketleri üzerindeki atılımlara karşı kendimi güvence altına aldım . . . Troçkist "kahrolsun Çarlık, yaşasın işçi hükümeti" yanlıştır. Küçük burjuvazi (yani, köylülük — LK) vardır ve göz ardı edilemez."

Bu, Lenin'in Partiyi uzun süre önce uyardığı şeylerin devrim sıcağında gerçek anlamda tekrarı değil midir? 1910'da Lenin çok önceden şunu söylemişti:

"Troçki'nin temel hatası. . . bu (burjuva) devrimden sosyalist bir devrime geçiş sorunuyla ilgili en küçük bir düşüncesinin olmayışı."

Troçki'nin "orijinal" teorisi, Bolşeviklerden proletaryanın belirleyici devrimci mücadelesine olan talebi ve siyasi iktidarı ele

geçirilmesi talebini, Menşevikler'den köylülüğün oynadığı rolün inkarını alır. Ancak Troçki, proletaryanın, köylülüğün proleter olmayan kitlelerini toprak ağalarının topraklarına el koymaya ve monarşiyi devirmeye zorladığını, Rusya'daki "ulusal burjuva devrimi" ni sağladığını ve bunun proletarya ve köylülüğün devrimci bir demokratik diktatörlüğü haline geldiğini yansıtmadı.

Lenin, devrimin çoktan bir aşamadan diğerine geçtiğini gözlemlemeyen (ben dahil) yoldaşları şiddetle eleştirdi. Lenin, Partinin Troçki'nin soyut teorisinin tekdüzeliği içine düşmesi nedeniyle bu ilerlemenin engelleneceğinden endişe ediyordu ve (Troçkiyi) yine köylü hareketini elimize geçmeden önce dağıtmak istemekle suçluyordu.

Lenin'in (siyasi) donanımını değiştirmesine gerek yoktu. Eski Leninist teori, eski Leninist, Bolşevik Rus devriminin karakteri ve proletarya ile köylülük arasındaki ilişkilerin anlayışı, Lenin tarafından tamamen doğrulanmış olarak görüldü. Ve şimdi aynı çizgide ilerlemek zorundayız. Ancak, bu ilerlemede Troçki'nin hatalı adımlarına düşmemek için en büyük özen gösterilmelidir. 1917'den on iki yıl önce, Lenin, proletaryanın ve köylülüğün devrimci demokratik diktatörlüğünün gerçekleşmesinden sonra, proletaryanın diktatörlüğüne ilerlememiz gerektiğini, ancak Troçki'nin önerdiği gibi, köylülüğü basitçe görmezden

gelmeden, köylülüğün proletarya ile birlikte çalıştığı sürece bu ilerlemenin köylülüğü dikkate alması ve şartlarını yaratması gerektiğini öngörmüştü. Bolşevizm'in Troçkizmin cephaneliğinden silah almaya ihtiyacı yok.

Aynı zamanda, savaşın muazzam baskısının yol açtığı devrimin muazzam hızlanmasının zorunlu kıldığı şekilde, bir aşamadan diğerine aynı şekilde hızlı ilerlememiş olan Bolşevikler vardı. Fakat bu hiç bir şekilde Bolşevizmin yanlış yolda olduğu, zafer yerine bir bataklığa yöneldiği, ya da devrim sırasında değiştirilmesi gerektiği anlamına gelmez. Ve işte bu Troçki'nin kanıtlamaya çalıştığı şeydir.

Troçki, Rus devriminde işçi sınıfı ve köylülük arasındaki ilişkileri konusunda Leninist teorinin özünü hiç bir zaman kavramadı. Ekim ayından sonra bile bunu kavramadı ve Partimiz onu yeni yollarla uyguladığında, ya da Partimiz köylülükten ayrılmadan proletaryanın diktatörlüğünün gerçekleştirilmesi için başarıyla manevra yaptığında bunu kavramadı. Troçkinin görüşüne göre kendi teorisi tamamen doğru olduğunun kanıtlanması, Bolşevik pozisyonunu kavramasını engellemiştir. Eğer Troçki'nin teorisi doğru olsaydı, bu Sovyet iktidarının çoktan sona ermiş olacağı anlamına gelirdi. Köylülükle ilgili bir sorun yaşamayan veya proletarya ile köylülük arasındaki ittifak sorunu konusunda herhangi bir

çözüm sağlamayan bu "sürekli devrim" teorisi, Rusya'daki emek hükümetini kesinlikle Batı'daki acil proleter devrime bağımlı kılmaktadır. Bu teoriye göre, proletarya, iktidara geldikten sonra, en umutsuz çelişkilere maruz kalmaktadır. İktidarın gücü, nesnel toplumsal zorluklarla sınırlıdır:

> "Onların (Bolşeviklerin EA) çözümü ülkenin ekonomik geri kalmışlığı tarafından engellenir. Ulusal bir devrimin sınırları içinde, bu çelişkiden kaçış yolu yoktur." (Troçki, "1905 ", Rus baskısı, s. 286.)

(Torçkiye göre) Böylesine şartlar altında proleter dünya devriminin gecikmesi veya ertelenmesi kaçınılmaz olarak işçilerin Rusya'daki diktatörlüğünün derhal çöküşüne yol açacaktır. Bu nedenle, "sürekli devrim" in taraftarları, askeri komutların yardımıyla, ülkenin ekonomik geriliğinin üstesinden gelme girişimlerine umutsuzluk ve en derin karamsarlık aşamalarından geçmek zorundadırlar.

Lenin'in Şubat-Ekim ayları arasında sürdürdüğü şekliyle, gerçek Bolşevik politika, bu politika ya da bu psikoloji ile ortak hiçbir ortak noktası yoktur.

Sorunlar Ekim ayında ve hemen sonrasında gerçekten nasıldı? Marksizm bakış açısından, devrimin sınıf güçlerinin analizi açısından bakıldığında, toprak mülkiyeti üzerine sosyal devrimci kararnamenin kabul edilmemesi, Sovyet hükümetinin

sol SR tarafından devlete adanması, Ekim devrimi tarafından yaratılan hükümetin “İşçi ve Köylü Hükümeti” olarak belirlenmesi, Lenin’in tüm önerileri, bütün bunlar proletarya ve köylülüğün diktatörlüğünün, asıl özü zaten proletaryanın diktatörlüğü olan bir sisteme dönüşmesi değil miydi?

Ekim Devrimi'nin bu gerçeklerinden bazılarını atlamak mümkündür; ama o zaman biz Lenin'in politikasının herhangi bir bilimsel analizine ulaşmayız. Savaş komünizminden yeni ekonomik politikay geçişte, yoksul köylülüğün komitelerinden Lenin'in “orta çiftçiler” konusundaki konuşmasına ya bunlara ne deriz? Bu, ""mükemmel bir şekilde doğru olarak olarak kanıtlanmış"" olan sürekli devrim teorisi ile nasıl uyumlu hale getirilebilir?

Lenin,1916'da hayatın Troçki'nin görkemli teorisinin zaten on yıl önünde olduğunu yazmışdı. Şimdi sekiz yıl daha ekleyebiliriz. Yaşamın Troçki'nin teorisini sekiz yıl boy geçtiği olaylar, Troçki'nin Leninizmi düzeltebileceğini iddia etmesini haklı kılarmı?

Yaşam, Troçki'nin teorisini geçtiği için, Troçki kitaplarında Leninizmi düzeltmekle kalmayıp, aynı zamanda yaşam ve yaşamın Troçki'yi takip ettiğini usta olduğu her sanatla kanıtlamaya çalışıyor.

Partinin bu iddianın tam tersini göstermesi ve sadece Troçki'ye değil, her yeni üyeye "Troçki'nin Bolşevikleştirilmesi" gerekliliğini kanıtlaması yükümlülüktür. Parti bu konuda ne kadar başarılı oldu?

Troçki Partide. Hatalarımız. Troçki'ye Göre Ekim

Troçki'nin faaliyetinin iki yönü arasında ayrım yapmalıyız. Bunlardan birisi, Partinin talimatlarını kesin ve doğru bir şekilde yerine getirerek, diğer Parti üyeleri ile birlikte ve tüm parti kitle örgütlenmesinde ortak siyasi tecrübenin bütünlüğü üzerine dayanarak ve Partinin şu ya da bu görevi veya emrini uygulaması. Bu zamanda Yoldaş Troçki'nin pratiği görkemliydi ve kendi tarihine ve Partinin tarihine çok parlak sayfalar ekledi. Ancak, mademki Yoldaş Troçki, partinin değil kendisinin devrimin temel sorunlarında haklı olduğuna ve Leninizmin Troçkizm tarafından düzeltilmesi gerektiğine inanan bir "bireyci" olarak öne çıktı, Yoldaş Troçki'nin diğer yönünü, onun Bolşevik olmadığını gösteren yönünü görmek zorundayız.

Yoldaş Troçki'nin Partiyi Düzeltme Konusunda Yaptığı Dört Teşebbüs

Parti, Yoldaş Troçki'nin Partiye talimat zorladığı ve kendi Troçkist sapmalarını partiye zorla kabullendirmek için uğraştığı dört özel durumu (olayı) hatırlar. İlk özel durum yoldaş Troçki'nin Partiye girmesinden birkaç ay sonra oldu. Brest-Litovsk zamanındaydı. Parti, o zaman yoldaş Troçki'nin tavırı konusunda yeterince ve doğru bir şekilde bilgi sahibi oldu. Troçki köylülüğün oynadığı rolü küçümsedi ve bunu devrimci lafazanlıkla perdeledi. Bu, proletaryanın ve devrimin yenilgisine

giden yoldu. Eğer hatırlanırsa, Lenin Yoldaşın Troçki'ye karşı o sırada önceki on yıl boyunca Yoldaş Troçki'nin genel tutumunu reddettiği kanıtından başka bir kanıt getirmediğini görüyoruz.

Lenin yoldaş Troçkiyi iki siyasi günahla suçladı: Proletarya ve köylülük arasındaki ilişkilerin kavranmasının olmaması ve görünüşte sol ve görünüşte devrimci lafızlarla kendinden geçmenin sorumsuzluğu. Partimizin dışında iken yoldaş Troçki'ye özgü olan bu iki hata, Troçki tarafından parti içindede tekrarlandı.

Sonra iç savaş geldi, savaş komünizmi dönemi. Yoldaş Troçki kendisine verilen görevi yerine getirdi. Partinin genel politikası yönünde katılımı öncekinden daha azdı. Fakat şimdi devrim yeni bir dönüm noktasına ulaştı. Sınıflar arasındaki ilişkiler değişti. Parti, sendikalarla ilgili bir tartışma şeklinde, birkaç hafta sonra Cronstadt'da sunulan sorunu; Savaş Komünizminden yeni ekonomik politikaya geçiş sorununu bekliyordu. Lenin Yoldaş o dönemde ne arıyordu? Proletarya ile köylülük arasında bir ittifak için yeni biçimler arıyordu, işçi kitlelerini zorlamak yerine ikna yoluyla bağlılıklarını kazanarak önderlik etmek için yeni biçimler arıyordu.

Yoldaş Troçki o dönemde kurtuluş için ne aradı? Bize savaş komünizminin vidalarını sıkmamızı önerdi. Bu, tekrar tekrar köylülüğün küçümsenmesi, dışsallar tarafından kendinden

geçmenin sorumsuzluğu, “baskı” nın ve “yukarıdan aşağı idare” nin yöntemleri idi.

Ve yoldaş Troçki'nin - Lenin Yoldaşının yaşamı boyunca bile - kendi kendine has anlayışına göre “plan” sorunu, onun “endüstri diktatörlüğü” konusundaki “formülleri”, üzerine teşebbüsleri bize yukarıdan aşağı baskı ile , küçük burjuva zihniyetini zorlama girişimleri değilmiydi, bunlar bir kez daha, uluslararası devrimin gerilediği bir zamanda, zarar görmüş endüstrilerin olduğu bir tarım ülkesinde bir diktatörlük gerçekleştirmenin tek başına mümkün olduğu somut koşulların (Troçki tarafından) anlaşılmadığını göstermedi mi?

Yoldaş Troçki'nin göz alıcı formüllerinin altında, burada, duyguların onun orjinal teorisinde kaçınılmaz olarak dahil olduğunu kolayca görebiliriz: Bir yandan umutsuzluk, karamsarlık, inançsızlık ve bir yandan da ekonomik zorlukların yukarıdan yetkili bir şekilde ele alınması yüksek yönetim yöntemlerinde (Lenin’in deyimi) abartılmış umutlar.

Son tartışma hatıralarımızda hala canlı. Partiye, yukarıda ele alındığı gibi, bu, Troçki yoldaşın hatalarının bütünlüğü hakkında bir grafik harita verdi. Ancak aynı zamanda bu, özel bir netlikle başka bir hatayı, Troçkizmin bir başka özelliğini ve yeni olmaktan çok uzak olan özelliğini gösterdi. Bu, diktatörlüğün ana çerçevesi olan Parti'yi baltalama ve zayıflatma

girişimidir. Aynı amaç Parti "kadroların" gözden düşürülmesini hedef aldı - Menşevik "gruplar ve akımlar," parti anlayışı ve esasen öncü kurumların otoritenin zayıflatan tasfiyeci pratikler; "(ülkeyi yıkıma sürüklüyorlar"). Ve Parti dışı örgütlenmeler için Partinin etkisinden daha fazla özgürlük fikrinin gelişmesi yoldaş Troçki'nin bayrağı altında olmadımı? Bunların hepsi bir arada ele alındığında, proletaryanın diktatörlüğünün zayıflamasına yol açmadı mı, ve bunların hepsi - bir tarım ülkesinde - diktatörlüğü gerçekleştirmek zorunda olduğumuz koşulların tahmin edilememesine dayanmadı mı? Bu küçük burjuva sapma değil mi?

Parti mükemmel bir şekilde sağlam ve her şey yolunda gittiği sürece, Yoldaş Troçki kendisine düşen her görevi sessizce yerine getirir: ancak Parti herhangi bir engelle karşılaşır karşılaşmaz, dümenini ayarlamak zorunda kaldığı anda, o zaman Yoldaş Troçki anında Parti'nin kurtarıcısı ve öğretmeni rolünü öne çıkarıyor, ancak Bolşevizmin ilkelerini benimsemediğinden, her zaman yanlış yolu işaret ediyor.

Hatalarımız

Yoldaş Troçki'nin elinde Bolşevizme karşı başka bir kozu var. Bu koz Ekim 1917 de bazı Bolşevikler (Rykov ve Nogino inkilerden çok benim ve Zinovyev'in yaptığı hatalar) tarafından işlenen birkaç hatalardan oluşur. Bolşeviklerin hataları doğal ve kaçınılmaz olarak düşmanlarımızın tarafından kötüye kullanılmaktadır. Yoldaş Troçki, Partiyi, şu ya da bu pratik sorunu tartışmak suretiyle Troçkizmin yoluna sapmaya teşvik etmeyi umduğu sürece bu koza başvurmadı. Ancak dört teşebbüsten - Brest, sendikalar, ekonomik plan tartışması ve son tartışma - sonra, Bolşevik Partiyi yolundan sapmaya ikna edemediğini gördükten sonra, On üçüncü Parti Konferansı'nda biz Leninistlerin, teorimizin Troçkizm tarafından düzeltilmesini istemediğimizi Parti'den öğrendikten sonra, o zaman bu son kozunu ortaya koydu.

Elbette bunu yapan ilk kişi o değil. Bu hatalar, düşmanlarımız tarafından zaten yeterince kullanılmıştı, ancak hem hatalar hem de kötüye kullanma, proleter devrimin gök gürültülerinin altına gömülmüştü. O dönemde ne hataların kendisi ne de düşmanca karargahlar tarafından kullanılmaları (onlar için) pratik sonuçlar yaratmamıştı. Ancak o zamandan bu yana, bu hatalar Komünizmi terketmiş olanlar tarafından sinsi bir şekilde tekrar

ortaya çıkarıldı: Levi, Frossard, Balabanova. Levi ve Frossard şimdi de Troçki tarafından takip ediliyor.

Yalpalamaya müsaade yoktu. Lenin, çalışma arkadaşlarının belirleyici anlarda yalpalayarak kendi saflarında kafa karıştırabileceklerini gören bir liderin tüm gücü ve tutkusu ile buna karşı silahlandı. Her yalpalamayı acımasızca ortaya koydu ve kritik ve belirleyici anlarda, en şiddetli kelimeler ya da önermeler kullanmaktan çekinmedi. Ve eksiksiz bir şekilde haklıydı, sonuna kadar haklıydı.

Ancak sakin tartışma anı geldiğinde, diğer Komünist Partilerde benzer hataların tekrarlanmasından kaçınıldığı anlarda, o zaman da Lenin bu hataları çok doğru bir şekilde nitelendirdi. Serrati, Zinoviev ve Kamenev'in bu hataları nedeniyle Komünizm'den çekilmesini perdelemeye teşebbüs ettiğinde, Lenin Yoldaş: "Rusya'daki Ekim devrimi öncesinde ve bundan hemen sonra, bir dizi mükemmel Komünist şimdi hatırlamak istemediğimiz hatalar yaptı. Neden onları hatırlamaktan hoşlanmıyoruz? Çünkü, bu hataları hatırlamak için özel bir neden olmadıkça, tamamen düzeltilen hataların hatırlatılması yanlıştır."

"Onların sözünü ettiğim yalpalanma, Bolşeviklerin kendilerini izole ettikleri endişesi, pervasız bir şekilde ortaya çıkmaları, "Menşevik" ve "sosyal devrimciler" in belirli bir bölümünün gelişmelerine karşı tavır alma konusunda isteksizlikleri"

konularında Lenin'in hatalarımızı formüle etme biçimine özel bir dikkat gösterilmelidir.

Çatışma o kadar ileri gitti ki, sözü geçen yoldaşlar hem parti hem de Sovyet çalışmasında sorumlu pozisyonlarından, Sovyet devriminin düşmanlarını oldukça mutlu ederek, gösterişli bir şekilde istifa ettiler. Bu olay, Partimizin MK'sında, basında istifa eden yoldaşlara karşı çok ağır bir eleştiriyle sonuçlandı. Ve birkaç hafta sonra, en geç birkaç ay sonra bütün bu yoldaşlar hatalarını gördüler ve sorumlu oldukları Parti ve Sovyet pozisyonlarına geri döndüler."

Lenin'in bu açıklamasının, her hangi bir şekilde Troçki'nin -sinsiliğinde gülünç- "bu "sağ" kanatı Bolşevik Partisi içinde Menşevik" kanata dönüştürme sinsi teşebbüsleri ile benzer yanı varmı?

Ama bu yoldaş Troçki'nin kaderi gibi görünüyor; amacına ulaşmak için kaçınılmaz olarak Leninin, Leninizmin ve Leninistlerin "üstesinden gelmek" zorunda.

Troçki, Kendisi ve Lenin hakkında tekrar yazıyor

Troçki'nin görüşüne göre, Ekim Devrimi zamanında hata yapan sadece biz miydik? Hayır, sadece biz değildik. Bu kitap pek çok sansasyon içeriyor. Ancak kitaptaki en sansasyonel cümle, Ekim devrimine atıfta bulunan bir cümledir. "Derslerin" 50. sayfasında Troçki şöyle yazıyor:

"25 Ekim'deki yükseliş sadece takviye karakterine sahipti." Muhtemelen burada, Ekim etkinliklerinde yer alan birçok kişi var ve bunlar 25 Ekim 1917'den sekiz yıl sonra, 25 Ekim'deki yükselişin sadece "takviye niteliğinde" olduğunu öğrenmekten şaşkınlığa uğrayacaklar. Neyi takviye? Bunun 9 Ekim'de meydana gelen olayların "takviyesi" olduğunu öğreniyoruz.

Devrimin ana verileri bizim tarafımızdan biliniyor. Ancak 9 Ekim'de meydana gelen olaylardan bahsettiğimde, çoğu, Ekim'in yükselişinin bir "takviye"den başka bir şey olmadığı o tarihte ne olduğunu soracak. Yoldaş Troçki kitabında, 9 Ekim'de, Petrograd Sovyeti'nde Yoldaş Troçki'nin önergesiyle ilgili bir kararın geçtiğini, söylüyor ve cümlesini şöyle bitiriyor; "Petrograd İşçileri ve Askerler'in Sovyeti, Geçici Hükümet üzerinde ve özellikle birliklerin Petrograd'tan çıkarılması için orduya üzerinde böyle bir stratejinin sorumluluğunu üstlenemez".

Bunun önemli bir karar olduğunu söylenmeye gerek yok; cepheye gitmek istemeyen garnizonu Petrograd Sovyeti ile birleştirdi. Ancak Troçki'nin bu olayı 9 Ekim'de nasıl açıkladığını ve tahmin ettiğini dinleyin:

"Bu andan itibaren (9 Ekim), aslında silahlı bir ayaklanma durumundaydık. . . 25 Ekim'deki yükseliş konusu, şu anda önceden belirlenmiş üç bölümden oluşuyordu. Tüm temellerde, silahlı bir ayaklanma zaten meydana getirilmişti. Burada "sessiz" ve "neredeyse" yasal bir "silahlı ayaklanma" yaşadık, onda dokuzu olmasa da, üçte ikisi olan başarılmış bir gerçek. . . Bu andan itibaren başkentte muzaffer bir yükseliş yaşadık.

Böylece, görünüşe (Troçkiye) göre 25 Ekim' büyük 9'a bir takviyeden başka bir şey değil. Fakat şimdi şu soru ortaya çıkıyor: eğer "Muzaffer" ayaklanma, 9 Ekim'deki dokuzuncu onuncu dereceye kadar başarılmış bir gerçek idiyse, Bolşevik MK'de oturan ve10 Ekim'de, bir ayaklanmaya devam edip etmememizin gerekip gerekmediği, gerekliyse ne olacağı konusunda sıcak tartışmayla karar vermiş olanların zihinsel kapasiteleri hakkında ne düşünmeliyiz? 15 Ekim'de askeri örgütlerden gelen görevliler ve meslektaşları ile birlikte MK nın Genel Oturumu olarak bir araya gelen ve hala ayaklanmanın umutları, ayaklanmanın güçleri ayaklanma tarihi hakkında müzakere eden insanlar hakkında ne düşüneceğiz? Her şey

9unda sessizce ve yasal olarak düzenlenmemiş miydi? Öyle Sessizce ki, "ne Parti ne de MK bu konuda bir şey duymadı"!.

Ancak bu sadece bir yan meseledir. Troçki, Ekim Devrimi'nin bir tarihini yazdığında Parti, Petrograd Komitesi veya MK nedir ki? Bu "tarih"te, ne MK ne de Parti hiçbir şekilde kitlesel hareketin kolektif düzenleyicileri olarak, gerçek canlı güç olarak ortada yoktur. Ve Moskova'da gerçekleşen şeyle ilgili olarak "Ekim Dersleri" nden öğrenilecek tek bir kelime bile yok, sadece Petrograd'da değil, Moskova ve İvanovo Vosnessensk'te de bir şeyler yapan bir proletarya vardı. Ve Lenin'e atıfta bulunarak kitap bize şunu bildirir: "Petrograd'da bulunmayan Lenin bu gerçeğin önemini tam olarak tahmin etmedi . . . Yasadışı bir şekilde yaşayan Leninin, kapsamlı ayaklanmayı tahmin etme imkanının bulunmadığı vb.

Görüyoruz ki, hiçbirimiz Ekim devrimi hakkında hiçbir şey bilmiyormuşuz. Biz Ekim devrimi ne önderlik edenin tam da Lenin'in olduğunu ve MK, Parti ve Partinin askeri örgütlerinin devrimi örgütlediğini zannetmiştik. Fakat görünüşe (Troçkinin kitabına) göre onlar sahnede hiç yoktular.

Lenin'in oynadığı role daha da fazla ışık tutmak için Troçki şöyle diyor:

"Eğer isyan Petrograd'daki devrimden önce (Lenin'in tavsiyesine göre - LK) Moskova'da başlasaydı, kaçınılmaz olarak

çok daha fazla sürüklenecekti, ve sorun çok şüpheli olurdu, ve Moskova'daki bir başarısızlığın Petrograd üzerinde çok ciddi bir etkisi olurdu."

Lenin kararlar oluşturmakla meşgulken, Troçki kendi "sessiz" ama "muzaffer ayaklanma" zaten cebinde, "geniş bir manevra" yürüttü. "Biz başardık" diye yazıyor muzaffer bir şekilde, "düşmanlarımızı Sovyet yasallığının tuzağına cezbederek".

Yoldaş Troçki'nin "manevraları" ndan çok, İşçiler, denizciler ve askerler üzerinden hesaplar yapan Lenin, o zaman şunu yazmıştı:

> "Tereddüt etmek boyun eğmektir, Sovyet Kongresini beklemek bir çocukluğun ve formalitenin parçasıdır, devrime ihanet etmektir."

Ancak Troçki, Lenin'in sözlerini Ekim de kendisinin ve Lenin tarafından oynadığı rollerin açıklamasının sonunda bir zafer havasıyla reddediyor.

"Parti tarafından iktidarın ele geçirilmesi çıplak sloganı altında silahlı ayaklanma düzenlemek bir şeydir" diyor Troçki, Lenin'e öğüt vererek, ve devam ediyor; "ama Sovyet Kongresi nin haklarını savunma sloganı altında bir ayaklanma hazırlamak ve gerçekleştirmek çok farklı bir şeydir."

Burada söz konusu kişilerin gerçek konumları değişti. (Troçki nin ekim derslerine göre) Lenin yasa dışı durumda, durumun doğru bir değerlendirmesini yapamayacak durumda, zaten başarılı olan isyanın onda dokuzunu gözlemlemeyi ihmal etmekte, Moskova'da yükselişin başarısızlıkla sonuçlanmasına rağmen açıkça arttırılmasını tavsiye etmektedir. Öte yandan Troçki, geniş kitlelerce kavranabilen "Sovyet Kongresi haklarının savunulması" sloganı altında düşmanı tuzağa düşüren kesin ama temkinli bir manevra ile 9 Ekim'de "muzaffer bir ayaklanma" hazırlıyor ve gerçekleştiriyor"

Bu "Ekim Dersleri" nin bize söylemek istediği ne? İlkbaharda Leninin tutumunu değiştirdiği, eski teorisini terk ettiği ve Troçki'nin donanımından silah almak zorunda kaldığı. Ve o Ekim ayında Yoldaş Troçki'nin kaçınılmaz olarak zafere yol açacağı ayaklanmaya Lenin liderlik etmek için başarısızlıkla çabaladı.

Biz neyi öğrenmek ve öğretmek için bir seçim yapmak zorundayız. Ya Ekim ayının Troçki den bu tarihi, ya da Lenin'in eserlerinde verilen tarih.

Kurucu Meclis sorununda, Yoldaş Troçki, benim ve Zinoviev'in 11 Ekim'de yazdığımız mektuptan söz ediyor:

> "Kurucu Meclis, Sovyetlere onun devrimci çalışmalarına sadece yardım için dayanabilecek. Kurucu Meclis ve

> Sovyet, ilerlemekte olduğumuz kombine devlet kurumlarını oluşturur. "

Troçki şöyle yorumluyor:

> “Sağ tarafından kabul edilen tüm çizginin karakterizasyonu için, Kurucu Meclis'i Sovyetler ile birleştiren “birleşmiş” devlet kurumları teorisinin, bir ya da iki yıl sonra Almanya'da proletaryanın iktidara el koymasına karşı olan Rudolf Hilferding tarafından tekrarlanan bir teori olduğunu not etmek son derece ilginçtir.”

Zinovyev ve benim mektubum 11 Ekim'de yazıldı; sanırım Lenin’in makalesi 6 Ekim’de yazıldı. Lenin şöyle yazıyor:

> “Eskiden yeniye geçiş sırasında birleşik türler zaman zaman mümkündür (örneğin İşçi Yolu birkaç gün önce doğru bir şekilde belirtildiği gibi), örneğin Sovyet Cumhuriyeti ve Kurucu Meclis.”

Bu ne anlama geliyor? Bu, önümüzdeki sorunda Lenin'in Hilferding'i andırdığı anlamına gelir. Tarihsel gerçeklerin Troçki için hiç önemi yok. Durumun günden güne değiştiği anlarda taktiklerin değiştirilmesi onu hiç ilgilendirmiyor; onu ilgilendiren şey, Bolşevizmi mümkün olan her yolla itibarsızlaştırmaktır.

Yine iki kelimeyle son bir örnek. 1917 yılının Ekim ayındaki aynı mektupta şöyle yazdık:

> "Askeri kitleler savaş sloganı uğruna değil, barış sloganı için bizi destekliyorlar. . . iktidarı ele geçirdikten sonra, eğer kendimizi uluslar arası durumun bizi devrimci bir savaşa başvurmaya mecbur kıldığı bir koşulda bulursak, asker bizden uzaklaşacaktır. Askerler arasındaki gençlerin en iyileri bizimle kalacak, ancak büyük kısmı bizi terk edecek."

Tarihçi bu tahminin ne kadar haklı kılındığına karar verebilir. Peki Yoldaş Troçki ne yapıyor? Şöyle yazıyor:

> "Burada Brest-Litovsk barışının imzalanmasından yana temel argümanlar görüyoruz."

Bu nedenle, Troçki'ye karşı Lenin'in ısrarı ve demir baskısı üzerine Parti tarafından imzalanan Brest-Litovsk barışı, Hilferding'in takipçileri olan "sağ" tarafından sağlanan "temel argümanlar" ile doğrulanmış gibi görünüyor.

Her yanlış bir şey için çok sevinçli duyguya sahip olan düşmanlarımız bizi şaşırtmaz, Lenin hakkındaki bu tür kitaplar üzerine yorum, bu kitapların bir meslektaş tarafından mı, yoksa Leninin bir düşmanı tarafından mı yazıldığı ayırımını yapmanın zor olduğunu belirterek yapılabilir.

Troçkizme Karşı Leninizm

Sonuçlar şimdi özetlenebilir. Biz ülkemizdeki tekel partiyiz. Ülkemizdeki her organize işçiyi saflarımızda bir araya geliyoruz; fakat hiç bir zaman, sınıfımıza yabancı unsurlarla çevrili olduğumuzu ve bu temel güçlerin azalmadığını, çoğalacağını ve siyasi olarak daha aydınlanacağını unutmamamız gerekir. Bunlar yasal bir örgütlenme biçimine sahip değiller. Küçük burjuva entelektüeli, sanayinin, işlerin, fabrikaların ve ticaretin gelişiminin sağladığı toprakta da gelişecek. Tüm bu küçük burjuva unsurlar, herhangi bir sosyal organizasyonda açık bir ifade aracı bulamadıkça, doğal olarak amaçlarını, Partimizin aracılığıyla ilerletmeye çaba harcamaktadır.

Küçük burjuva unsurları, Partimiz üzerindeki bu baskının uygulanmasıyla, doğal olarak zincirdeki en zayıf halkayı ararlar, ve insanların Partiye kendileri asimile edilmeden girdiği en zayıf halkayı bulurlar, ve onlar gizli bir amaca sahip olarak kimsede huzur bırakmazlar; Partiden daha doğru olduklarını ve Parti açısından Partinin, Troçki gibi onun gerçek kurtarıcılarından öğrenmesini engellediği, dar görüşlü, muhafazakâr olduğu, gelenek ve partiyi engelleyen liderlik pozisyonlarındaki şu ya da bu kliğe bağlılıklar olduğu vs.

Bunu büyük bir üzüntüyle söylüyorum ve bütün Parti bu üzüntüyü yankılayacak, ama bu söylenmek zorunda: Yoldaş

Troçki küçük burjuvazinin temel güçlerinin Partimize girmenin yolunu bulmanın kanalı haline gelmiştir. Troçkinin atılımlarının tüm karakteri ve tüm tarihsel geçmişi bunu böyle göstermektedir. Partiye karşı yaptığı itirazlarla, Partimize karşı yöneltilen her şey için Troçki şimdiden, bütün ülkede Partimizin aleyhinde bir sembol haline gelmiştir. Bu, yoldaş Troçki'nin kavramasının gerekli olduğu en önemli gerçektir. Eğer bunu kavrar ve gerekli sonuçları çıkartırsa, her şey tekrar düzelebilir. İstese de istemese de (ve kesinlikle bunu istemiyor), Troçki Komünizmi en büyük düşmanı olarak gören herkes için, Komünist Partinin saldırısından kurtulmanın bir sembolü haline geldi. Bu, siyasal olayları yalnızca lafızlar açısından değil, sınıf ilişkilerinin gerçek analizi açısından değerlendirmeye alışkın olanların üzüntü duyduğu, ancak tamamen kaçınılmaz bir sonuçtur.

Özellikle her türlü söylentilere her zaman açık bir şehir olan Moskova'da, Troçki yoldaşın kitabının yasaklandığı ve ikinci olarak da Troçki'nin Parti'den atılmasının beklendiği ve Troçki'nin kendisi nin artık Moskova'da olmadığı gibi "tamamen güvenilir" bilgilerin zaten yurtdışına yayıldığının farkındayım. Bütün bunlar doğal olarak sadece dedikodu. Yoldaş Troçki'nin kitabını yasaklamayı hiç kimse aklına getirmedi; hiçbir MK üyesi yoldaş Troçki'ye misilleme yapma konusunu gündeme getirmedi. Misilleme, kovma ve benzeri şeyler hiç kimseyi

aydınlatmaz; ancak tam tersine aydınlanmayı daha da zorlaştırır ve aynı zamanda Parti'deki bölünme tohumlarını ekmek isteyen ve Bolşevizmin Troçkizmden farklılığının gerçek temellerinin açıklanmasını önleyen kafa bulandıran karıştırıcılara fırsat verirdi; ve şu anda temel öneme sahip olan bu açıklamadır.

Bolşeviklerin ve uluslararası proletaryanın zafere doğru ilerleyen her bilinçli üyesi için açıkça anlaşılması gerekir ki, bizim için, Leninizm yeterlidir ve Leninizmin Troçkizmle değiştirmesi ya da Leninizmin Troçkizm ile düzeltilmesi gerekmez. (Hevesli alkışlar.)

Çeviri; Erdoğan A, 1-27 Ağustos, 2019

Kaynak;

Troçkizmin Hataları, Mayıs 1925, CPGB,

From; The Errors of Trotskyism, May 1925, CPGB - Communist Party of Great Britain

Lev Kamenev

Troçki ve Troçkizm Üzerine

-

Bolşeviklerin ve uluslararası proletaryanın zafere doğru ilerleyen her bilinçli üyesi için açıkça anlaşılması gerekir ki, bizim için, Leninizm yeterlidir ve Leninizmin Troçkizmle değiştirmesi ya da Leninizmin Troçkizm ile düzeltilmesi gerekmez.